

den 12. mann

Nummer 3/2004 • Kr. 20,-

Sæternes skårer mål!

Juniorsuksessen

Geddi

Casuals

Erlend Hanstveit

Billettskandale

Charlie Miller

Brann-Quiz

"Vi må kjempe for å vinne"

"Så kom igjen, vårt SK Brann, vi må kjempe for å vinne" syng me på Store Stå (og resten av Stadion?) For å vinna fotballkampar må me vera villige til å kjempa. Det gjeld ikkje minst i år med rekord-tett tabell og små marginar. Me kan irritera oss grøne over feilaktige og utslagsgjevande dommaravgjerder, for eksempel på Lerkendal og Aspmyra. (NFF burde senda enkelte dommarar på "straffetrening" i vinter.) Men dette gjev oss ingen grunn til å slutta å kjempa.

Spelarane må bretta opp armene, hjelpe kvarandre å halda hovudet kaldt i pressa situasjonar og slåss for kvarandre. Hausten sin redningsoperasjon for nedrykksdømde Brann 2 viser at dei kan. Dei nye Brann-spelarane med Bengt Sæternes i spissen står fram som ein gjeng som ikkje skyr hardt arbeid. Veteranar som Erlend Hanstveit & co viser same innstillinga. Eg trur ikkje årets Brann-lag vil gå i 1999-fella og vera nøgd med å ha nådd cupfinalen. I år vil Brann-karane vinna! Då vil dei

også arbeidet som ligg bak. Og dei er gode nok til å dra sigeren i land. På tribunen må me gjera vår del av arbeidet. Det er i blant litt "synger-når-vi-vinner-tendens". Det må me gjera noko med. Litt ekstra trøkk når laget ligg under, skal me forventa av kvarandre. Berre på den måten har me lov å seia "me vann" når sigeren er sikra.

Dei siste vekene har supporterane si kjemping først og fremst vore ein kamp om cupfinalebillett. Det er mykje å kritisera i måten billettane har vorte fordelt på (sjå s. 23–25). Eg vil berre minna om at kampen ikkje er vunnen når du har skaffa deg billett. Kvar av oss som er så heldige at me har fått billett, bør visa oss verd han. Det gjer me ved å støtta laget vårt, syngja og skapa skikkeleg trøkk på tribunen. Slik viser me at me saman fortener kongepokalen.

Åshild Samnøy
redaktør

Fair Play Robbie

Robbie Winters er en av de nominerte til årets Fair Play-pris. Fair Play-prisen deles ut på Ullevaal i forbindelse med cupfinalen og tildeles ut fra en rekke kriterier som til sammen definerer hva som er fair play. Det gjelder blant annet oppførsel på og utenfor banen, gode holdninger, at spilleren fremhever laget fremfor seg selv, er et positivt forbilde for barn og unge samt at vedkommende ikke kan ha sonet karantene for gule eller røde kort gjennom sesongen.

– Det er hyggelig å bli lagt merke til på denne måten, sier Robbie til den 12. mann. – Jeg legger ikke spesielt vekt på å være fair på banen, men synes jo det er viktig med gode holdninger og å være et godt forbilde. Dessuten har jeg nok aldri vært en spiller som er spesielt hard i taklingene.

At Robbie fortjener en sånn pris, er det liten tvil om. d12m ønsker Robbie lykke til, og minner deg på at du kan stemme på ham fra NFFs websider – www.fotball.no.

Foto: Jan Inge Ebbesvik

den12.mann

den 12. mann er et uavhengig blad av og for Brann-supportere. Vi har ingen offisiell tilknytning hverken til SK Brann, BBB, ARG eller andre finurlige alfabetiske sammen-setninger. Synspunkt i bidragene reflekterer ikke nødvendigvis redaksjonens felles mening, men står for forfatterens eget ansvar. Neste nummer kommer neste gang.

I redaksjonen for dette nummeret:
Åshild Samnøy (redaktør)
Tor Henrik von der Ohe
Per Arne Flatberg
Agnethe Paulsen
Åse-Norunn Oen
Tommy Sekkingstad
Leif Morten Nygård
Alexander Osdal

Andre bidragsytere:
Knut Langeland, Olav Kyrre Ludvigsen

Foto: Tom Engelbrecht (Brecht/Brecht Foto), Erik J. Kvalsund, Jan Inge Ebbesvik, redaksjonen

Grafisk Produksjon:
Leif Morten Nygård

Trykk: Trykkservice
Kontakt d12.m:
Åshild Samnøy
d12mann@hotmail.com

Redaksjonsarbeidet avsluttet 17. oktober 2004

Org. nr. 986 906 533

Dette har du betalt for:

Side 1:	Bengt Sæternes (Foto: Jan Inge Ebbesvik)
Side 2:	Leder
Side 2:	Fair play Robbie
Side 3:	Denne siden
Side 4:	Stig Elvis
Side 5:	Garderobe-preik
Side 6-7:	Heia norsk fotball!
Side 8-9:	Battle Royal
Side 10-12:	Branns juniorsatsing
Side 13:	Brann-quiz - Håkon og Johan
Side 14-15:	Charlie Miller
Side 16-18:	Bengt Sæternes
Side 19:	Gjesteskribent: Knut Langeland
Side 20:	Geddi tror på gull
Side 21:	Sanger å synge på Ullevaal
Side 21:	Cupfinaleguide
Side 22:	The Red Army oppsummerer cupfinalen 1995
Side 23-25:	Billettskandalen
Side 26-27:	Erlend Hanstveit - kaptein på Ullevaal
Side 28:	Gammel Brann-sang
Side 29:	Mons Ivar Mjelde
Side 30:	En ærlig kar
Side 31:	Arve og Erlend takker veteranene

TrappeTapTeorien

– Korleis er magefølelsen? Det var Assiken som spurte meg ut om den fysiske tilstanden til eit av mine indre organ. Vi var på veg til semi-finale. På Nadderud.

Vi var starta å bli smådesperate der vi sat i bilen hans. Vi hadde køyrt oss ein smule vill ute i skogane rundt Bærum. – Den er som vegkryssa her ute, heilt utan retning, svarte eg. – “Vi é på vei te Ullevaal” blir nok ikkje gitt ut i remastra utgåva etter dagens kamp. Vi kjem til å tape. Nett slik vi pleier. Herregud då, mann! Nadderud...det er ikkje Stabæk vi møter i desse kampane. Det er ikkje eit lag. Det er eit idrettsanlegg. Eg spytta ut den kjernesunne biten av det siste ordet. – Dette taper vi! Sann mine ord! – No må du gje deg! Kva er dette for slags negativitet? Med normal uttelling på Brann sin sexyfotball kjem dette til å bli lett...åh, faen...møtte vi ikkje den bussen der i stad òg?

Eg sat der, i det som likna ei tidslomme, og kunne ikkje heilt forstå kor Assiken henta denne optimismen sin ifrå. Vi hadde tross alt vore på Nadderud ein del gonger. Vi hadde dei same problema med å finne fram. Vi hadde framleis til gode å dra blide derifrå.

Eg tenkte. Korleis var det denne målfor-skjellen Nadderud–Brann var no igjen? 16–2? 18–3? 20–1? Trøystemål...å ende opp med fotballens u-hjelp i protokollen...det som blir gitt deg fordi det er synd på deg...eg såg ikkje heilt for meg nokon gode grunnar til at denne kvelden skulle ende annleis. Og kvifor skulle ein ikkje forberede seg? Eg hadde endog utvikla ein eigen teori på nett det, som eg kalte for TTT, eller “TrappeTapTeorien”. Eg prøvde å forklare den for Assiken:

– Tenk deg at du står framfor ei bratt trapp, som fører ned i ein kjellaretasje. Den etasjen heiter “Skuggedalen”. Der nede er det ikkje mykje lyst, for å seie det snilt. Men dit skal du. Det er blitt ditt lodd i livet, dette. Å ramle ned slike trapper. Nett som Sisyfos, som måtte skyve på denne steinen sin heile tida. Men du er lei av å få så jækla vondt kvar gong.

Kva skal du då gjere? Skal du sjå deg for? Skal du førebu deg på at det kjem til å bli mørkt? At det er stupbratt? At du skal ned i kjellaren? No igjen? Hæ? Eller skal du stige ned denne trappa med blikket retta bort mot eine veggen, der eit rykte fortel at det skal stå eit premieskap. Eit premieskap du aldri har sett. Hæ? Kva skjer? Jau, kikkar du etter premieskapet, snublar du på trynet ned i kjellaren, og er heldig om du har heile føter att som du kan reise deg på. Om du derimot er budd på turen ned i kjellaren, veit at den kjem, så greier du å gjere nedstiginga med ein viss verdighet og stil, sant. Derfor har eg vondt i magen i dag. Etter poengtapet i Bodø kan eg aldri tenkje meg at hausten blir noko anna enn ein lang tur i “Skuggedalen”, med ein åttande plass som resultat, fire trygge poeng over kvalik. Det handlar om ikkje å bli gjort til lått og løye, som supporter. Capito? – Eg kjenner ein habil snekkar. Han kan lage eit solid rekkverk til den der trappa di. Du skal få nummeret hans etterpå.

Halvannen time etterpå står vi i Kikkertsvingen, like før avspark. Flomlys på nødaggregat hjelper ikkje stort på sikten. Arrangøren har òg sett opp løpshekar på bana rundt grasteppet, og eit høgdehoppstativ, med madrass under. Det står midt framfor oss. Sikkert berre for å illustrere at vi som motstandarlag nok ein gong kjem til å snuble og rive. Ramle. Ned i kjellaren. Det var snilt, det med madrasa, tenker eg. Høgtalaranlegget er ein pc-høgtalar oppe på ein lang trepinne. Eg forstår på klappinga frå dei som ser på dette som ein heim, at snurrebass-sprellemann Thomas Finstad står på lagoppstil-linga deira. Jaudå, her er det berre å sjå seg for i trap-pa...ein kan korkje høyre eller sjå...

Men. Godt og vel to timar etterpå står vi der framleis, og vi prøver å rive ned gjer-det i vill begeistring. Robbie og Bengt har skåra, og vi har til og med fått sjå måla.

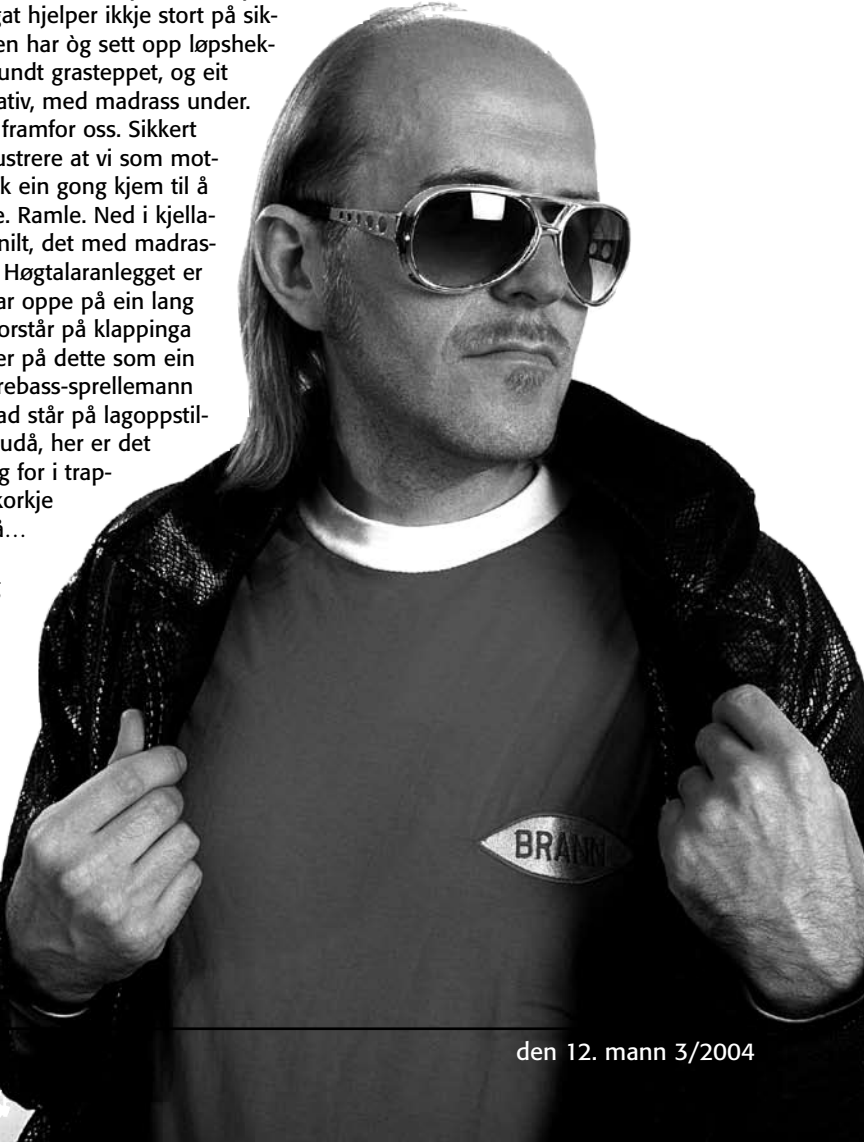
Eg får melding på mobilen. Eg er visst sett på fjernsyn. Eg står visst og syngjer “Vi è på vei te Ullevaal”. Det må vere i remastra utgåve.

Det er fem år sidan sist. Fem år. Kor vart det av tidslomma?

Den gongen gjaldt det å feste på føre-hand, som om det var den siste kvelden på jorda vi var komne inn i. For det var vel ingen som trudde vi verkeleg hadde ein sjangs mot RBK/NFF dagen etter? No slepp vi for ein gongs skuld å møte potet-laget i finalen. Denne gongen må det vel vere vår kaptein som skal løfte verdas styggaste trofé, og vende seg mot VG-svingen? Eg trur ikkje det. Eg har ei dårleg kjensle i magen før årets finale. Den heiter Jan Derek Sørensen.

Eg skal ringe opp han snekkaren Assiken tipsa meg om.

Stig Elvis Furset
Foto: Tom Engelbrecht

Skal vi ta en øl etter trening?

Og andre gullkorn fra Brann-garderoben.

Slapp av Tommy. I dag skal du helt sikkert få komme innpå. (Mons Ivar Mjelde med lygekryss til Tommy Knarvik de to siste sesongene.)

Dette ubetydelige fettet? Vekke på noen uker. Kors på halsen. (Charlie Miller til Mons Ivar på hans første trening.)

Skal vi ta en øl etter trening? (Ivar Rønningen til... tja, hvem som helst egentlig)

Hei, Petter! Jeg har slått opp, så det er bare å overta. (Thorstein Helstad driver resirkulering)

Halloen! Tipper dette er større for dere enn det er for meg! (Runar Normann møter sine nye lagkamerater for første gang.)

Ikke i kveld, Ivar. Jeg skal på korøving i Salem. (Arve Walde begynner å slippe opp for unnskyldninger)

Noen som vil spleise på en hest? (Geddi)

Her har du nummer 10, Jonas. Vi tror du er rette mannen til å bære dette nummeret, vi stoler på deg. (Bjørn Dahl tror han har en stjernespiller.)

Hva? Var det meningen at jeg skulle trene i ferien? (Løven Toni etter en juleferie på stranden)

I kveld, Ivar? Jeg har lovet dama å se Gilmore Girls sammen med henne i kveld. (Raymond Kvisvik kom tilbake som tøffelheldt)

Skal vi kappkjøre til Åsane? (Alex Valencia til Helge Haugen)

Hvor store stein snakker vi egentlig om?

(Juniorspiller Thor Jørgen Spurkeland på sin første A-lagstrening)

Sølvfest? Hadde vi fest etter Molde-kampen? Husker ingenting. (Ivar Rønningen høsten 2000)

Hei, Anders! Møter du meg på den faste plassen om en time? (Tommy Knarvik ring-er BA etter nok en kamp uten å få spille)

Må rekke fergen! (Mons Ivar etter hver hjemmekamp)

Jammen, det blir jo ikke ferie dersom jeg må trene! (Toni Nhleko prøver å argumen-tere)

Dæven! (Samtlige Brannspillere da Olofinjana kledde av seg første gang og gikk i dusjen)

Noen som vil spleise på en hest? (Azar)

Og du Mons! Det derre stein-på-stein-opplegget ditt suger! (Tommy Knarvik sin avskjedshilsen)

Løp, Helge, løp! (Mons Ivar legger opp stra-tegien)

Da stikker jeg, tapere! Innen tre uker spil-ler jeg i en mye større klubb enn denne drittklubben. (Runar Normann har enda ikke hørt om St. Hanshaugen)

Vi betaler deg godt dersom du får Knut Langeland til å holde kjeft. (Bjørn Dahl til en viss sjarmør fra Australia)

Klart jeg kommer tilbake i forsvar og hjel-per deg, Erlend! (Raymond Kviskvik lover mer enn han klarer å holde)

I andre omgang vil jeg at dere bygger med litt større steiner. (Mons Ivar i pausen i kvarten mot Bryne)

Vel, dere vet gutter. Enten har man det, eller så har man det ikke. (Olafur Bjamason om å bli far som tenåring)

Noen som skal se på Ungkarskvinnen i kveld? (Erlend Storesund snakker før han tenker)

Husk på at jeg var årets unge spiller i Leeds. (Tommy Knarvik til det kjedsommeli-ge)

Så på synkronsvømming fra OL i går. Kult! (Erlend Storesund glemmer seg igjen)

Fin by. Her vil jeg trives. (Alonso Solis lover og lyger)

Det derre stein-på-stein-preiket er egentlig bare noe stort tull. Men ikke si det til noen. (Mons Ivar Mjelde letter hjertet sitt til trenerkollega Espen Steffensen)

Metro? Nei, der har jeg ikke vært mye. (Ivar Rønningen tar en spansk en)

Har noen sett hårgeleen min? (Thorstein Helstad... i pausen)

Jeg satser på å bli toppskårer i serien allerede første året. (En vel optimistisk Mika Kottila)

Kan jeg ikke få lov til å klippe deg, Geirmund? Vær så snill! (Frisør Thomas Lund er ingen stor fan av bolleklipp)

Flue på veggen:
Leif Morten Nygård

Heia norsk fotball!

Jeg er så glad i Rosenborg! Jeg simpelthen elsker Rosenborg! Trønderklubben med de flotte og fargerike Rema 1000-posene på overkroppen. Denne vidunderlige klubben fra Trondheim, som år etter år redder fotballsesongen.

Etter at Brann som vanlig har dummet seg ut i den hjemlige fotballen, er det herlig å sette seg ned og se dette trønderlaget herje med de store i Europa. Ikke det at jeg egentlig bryr meg om Brann. Det er jo ett fett om de blir nummer to eller fjorten i Tippeligaen. Det viktigste som skjer hele året, er at Rosenborg redder norsk fotballs ære i utlandet, og da er det jaggu godt at Tippeligaen har blitt en såpass bra sparringserie for trønderne! Hvitskjortene trenger jo trening mellom Sjømpjåns Liig-slagene. Jeg regner faktisk med at de fleste "Brann-supportere" ikke er så opptatt av den hjemlige serie. Vi heier jo ikke på Brann. Vi heier på norsk fotball! Faktisk er vi supportere av alle de vel 1800 medlemsklubbene til Norges Fotballforbund.

Det ville være sørgelig om for eksempel Brann og Tromsø skulle gjøre slik at Rosenborg bare måtte nøye seg med UEFA-cup et år. Tenk hvilken katastrofe for norsk fotball! Brann og Tromsø ville jo helt sikkert ikke kommet til gruppespillet i Champions League. Og hva ville folk ute i Europa tro om norsk fotball da? Noen vil sikkert hevde at det hadde vært moro om Brann hadde vunnet serien et år. Tøys, sier jeg! Skuffelsen over at norsk fotball ikke hadde hatt sitt beste lag med i den gjeveste europacupen, hadde ødelagt den moroen. Og nå må folk våkne fra sin sneversynte lokalpatriotisme og innse at det er norsk fotball mot resten. Her gjelder det å stå sammen! Heia norsk fotball!

Det er trist at Brann ennå ikke har innsett viktigheten av å gi Ragnvald Soma, Robbie Winters, Bengt Sæternes og Raymond Kvisvik gratis til Rosenborg. Skal trønderklubben forsvare norsk fotballs ære i Europa, er det viktig at de ikke bruker opp alle pengene på spillerkjøp. Det hadde vært en ære å få være med å bidra til Rosenborgs europasuksess. Når Rosenborg forhåpentlig og sannsynligvis vinner hele Mesterligaen i mai, hadde det vært fantastisk flott å tenke på at flere av spillerne på benken har en fortid i Brann. La det ikke bli med Thorstein Helstad og Ivar Rønningen! Nå som Azar Karadas har flyttet til baccalao-land, begynner det å bli tynt med tidligere rødtrøyer på Rosenborg-benken. Her er jeg helt på linje med BT-kommentator Knut

Det er trist at Brann ennå ikke har innsett viktigheten av å gi Ragnvald Soma, Robbie Winters, Bengt Sæternes og Raymond Kvisvik gratis til Rosenborg.

Langeland. Han visste å sette pris på trønderklubben, men talte dessverre for døve ører. Hvor ble han forresten av?

Mange vil nok hevde at Rosenborgs enorme inntjening gjennom Mesterligaen, har gjort at de kan kjøpe seg til seriegull i Norge. For noe sludder! Pengene har gjort dem vesentlig dårligere. Hadde det ikke vært for alle disse millionene, ville Rosenborg vært MYE bedre. Kanskje de kunne tatt flere seriegull hvert år? Andre lags supportere som sutrer over at Rosenborg tar gullet hvert år, viser bare hvilken smålighet og hvilke mindreverdighetskomplekser som fremdeles hersker i Jantelov-Norge. Her gir Rosenborg oss den ene festforestillingen etter den andre, og så begynner folk å snakke om at "nå må noen andre få ta del i medaljene". Er dette takken?

Like høyt som jeg elsker Rosenborg for deres sportslige prestasjoner, så elsker jeg dem for deres folkelighet. Trønderne kan slikt! De har gjort seg populære på Hjallis, hjemmebrent, DDE, Brille-Åge, snurrebarter, skinnvester, mokkasiner...ja, listen er uendelig.

Like høyt som jeg elsker Rosenborg for deres sportslige prestasjoner, så elsker jeg dem for deres folkelighet. Trønderne kan slikt! De har gjort seg populære på Hjallis, hjemmebrent, DDE, Brille-Åge, snurrebarter, skinnvester, mokkasiner..., ja, listen er uendelig. Jeg kunne nevnt Tore på sporet, Tande P, Nils-Arne Eggen og Roy-Helge Olsen også, men gjør det ikke. Direktør Rune Bratseth er selve skoleeksempelen på trøndersk folkelighet. Ikke minst viste han det da han med all mulig grunn forsøkte å få kvartfinalen mot Lillestrøm til å bli flyttet til Lerkendal. Da ikke saklige argumenter hjalp, var det på tide med litt bløffing om hvor langt de hadde måttet reise og hvor lang tid de hadde brukt til de tidligere cup-rundene. Helt på sin plass! Litt juks og trønderskrøner, det er folkelig det!

Nå holdt jeg nesten på å glemme Tromsøs trønderske hjelpetrener, Otto Ulseth, den gamle skøyeren som har permisjon fra sin journalistjobb i

Adresseavisen. Han har alltid påpekt at Rosenborg er en ydmyk klubb. Jeg kunne ikke sagt det bedre selv. Trønderklubben er så ydmyke at de hvert år innser at de sannsynligvis kan feie over all motstand i Europa, at Ørjan Berg kunne spilt på hvilken som helst klubb i verden, og at de faktisk er så godt som favoritt til å vinne Mesterligaen. Den samme ydmykheden og realismen som viser seg når Rune Bratseth sier at Rosenborg har vært det eneste stabile laget i årets Tippeliga. Det er så sant som det er sagt!

Det beste med Rosenborgs suksess er at vi kan le oss i hjel av overbetalte stjerner som blir fintet på ræv av Ørjan Berg og Daniel Bråten til TV3-trønderen Roar Stokke sine veldig lite sjåvinistiske kommentarer. Jeg er så hjertens enig når trønderne med stor tilfredshet kan si at det er bra at det ikke er pengene som avgjør hvem som vinner i fotball-Europa. Og det er det jo heldigvis ikke i den norske serien heller. Jeg synes dessuten det er et

flott initiativ når Rosenborg påpeker at storklubbene ute i Europa alltid får dommeren i sin favør mot de små. På Lerkendal har man lært at det i hvert fall ikke er slik her hjemme, så da kan det ikke være sånn på kontinentet heller.

Nå håper jeg folk endelig har fått øynene opp for Rosenborg. Trønderne fortjener dette. Til tross for 19 år med suksess og atter suksess, har de likevel ikke sviktet Troillongan. Trofaste har de stilt opp i sine fargesprakende kjeledresser og støttet laget selv i fiaskosesonger der de bare har vunnet serien med ett fattig poeng. Nå er det på tide at vi gir noe tilbake til trønderne og at alle kjøper sesongkort på Lerkendal for kommende sesong. La oss vise at Rosenborg er Bergens stolthet, Oslos stolthet, Stavangers stolthet, ja, faktisk hele Norges, og hvorfor ikke hele Nordens stolthet? Å hei å hei å hei å hå-å!

Alexander Osdal
Illustrasjon: Agnethe Paulsen

Battle Royal

Ordet casual var for de fleste totalt ukjent for ti år siden. Siden den gang har flere begynt å få øynene opp for hva det er. Nå når vi står foran Royal League, kan alle få en brå oppvåkning.

Det som kjennetegner casuals er skrevet mye om allerede. Bruken av merkeklær og interessen for å slåss utenfor banen er det som vanligvis trekkes frem, når det er snakk om dette miljøet. d12m lar dette ligge og ser heller på følgene Royal League kan få om ingen snart begynner å diskutere situasjonen.

Økende interesse

Vi skal alltid være forsiktig med å svartmale situasjoner. I Norge er casualsmiljøet fortsatt svært lite. Av klubbene i Tippeligaen er det først og fremst Brann og Vålerenga som kan si at de har slike grupperinger av supportere. En kilde i Bergen Casuals bekrefter at politiet og Brann har rett når det gjelder antallet aktive, men samme kilde opplyser også at de til stadighet opplever såkalte "hang-arounds". Dette er gutter som gjerne vil inkludere seg selv i gjengen, men som stikker så fort det blir bråk. At miljøet rundt Brann fortsatt er lite, er selvfølgelig bra, men at flere viser interesse for denne kulturen er noe som alle må ta alvorlig.

Firmaer og ballademagere

Utviklingen i Sverige og Danmark har kommet mye lengre. De svenske "firmaene" og de danske "ballademagerne" har allerede etablert seg rundt en stor del av klubbene. Og i motsetning til Norge er miljøene betraktelig større og tøffere. Uten at noen vil gå ut med tall, så kan vi rimelig sikkert si at de største gruppene har godt over 100 representanter.

Konkurrerende casuals

Om Royal League kommer til å bli en suksess eller fiasko, er blitt tatt opp i andre sammenhenger, så den problemstillingen lar vi ligge i nå. Det som er aktuelt, er hva som skjer nå når supportere fra hele Skandinavia skal samles til kamper i Royal

Vi skal alltid være forsiktig med å svartmale situasjoner. I Norge er casualsmiljøet fortsatt svært lite.

League. I verste fall kan vi ende opp med at turneringen blir en plass hvor casuals fra Skandinavia kan konkurrere om å være størst og farligst. En kilde i Brann uttrykker også bekymring for konsekvensene det kan få om casuals fra de forskjellige landene velger å slå seg sammen for å by opp til "landskamper".

Tidligere vært i Norge

Allerede for to år siden da Rosenborg spilte Champions League-kvalik mot Brøndby,

var deler av Suburban Casuals på plass i Trondheim. Selv om situasjonen da var annerledes, viser det i hvert fall at disse gruppene er villig til å reise langt for å følge laget sitt. Brøndby regnes for å være en av de klubbene i Danmark som har størst andel av casuals. Laget er allerede klart for Royal League-spill.

– Situasjonen er under kontroll

Når det gjelder sikkerheten på tribunen, lover Brann at den blir ivaretatt. På vanlige kamper blir casuals holdt under oppsyn, og ved eventuelt Royal League-spill er det allerede lagt planer for hvordan sikkerheten skal økes. Agnar Berland ved Bergen Politikammer innrømmer derimot at de fortsatt ikke har lagt noen planer. – Vi vil kun se på situasjonen om det skulle bli aktuelt med spill i Royal League. Så lenge dette ikke er klart, legger vi ingen planer, forteller Berland. Men han legger til at politiet har god kontroll på miljøet som allerede eksisterer rundt Brann.

Oppmerksomhet er uønsket

Casualsproblematikken blir tatt svært alvorlig innad i Brann, men klubben sliter med å finne balansen mellom å vise sine holdninger, og å ikke gi disse supporterne for mye oppmerksomhet. Situasjonen i dag ser ut til å passe casualsmiljøet også. Casualskulturen er avhengig av et visst hemmelighold rundt seg, og derfor uttaler personer fra disse gruppene seg sjelden til pressen. Det at alle parter fortrekker ikke å sette søkelys på situasjonen, er naturlig. Faren er at vi får en brå oppvåkning om store grupper med casuals kommer for å sette sitt preg på Royal League-kampene.

Brann ber om hjelp

For å hindre at casualsgruppen rundt klubben vokser seg større, håper Brann nå at supporterne skal danne seg en oppfatning om denne kulturen. – Vi vil unngå at det blir en forherligelse av det å være casuals. Det er viktig at de mest etablerte

Casualsproblematikken blir tatt svært alvorlig innad i Brann, men klubben sliter med å finne balansen mellom å vise sine holdninger, og å ikke gi disse supporterne for mye oppmerksomhet.

supporterne viser at det ikke er prestisje i å være casuals, sier en kilde i Brann. Det ser også ut til å være et ønske om at Bataljonen skal komme med en klarere holdning til hvordan de ser på casuals.

Klart svar

Leder for Bataljonen Kjell-Morten Hjørtøy mener at holdningen til casuals har vært klar hele tiden. – Fra dag en har vi sagt vår mening om denne saken, og det er at vi på ingen måte støtter casualskulturen. Hjørtøy stiller seg uforstående til at noen i Brann kan tvile på deres syn er i denne saken.

Oppfordrer til samling

Gjermund Nordtug, som sitter i styret i Klanen, etterlyser samarbeid mellom supporterklubbene. Han håper supportergruppene til de lagene som kvalifiserer seg i Norge, kan samles for å diskutere hvordan norske og utenlandske casuals skal håndteres. Nordtug er klar på sitt syn når det gjelder casuals. – Om de vil slå hverandre helseløse, så må det være deres sak. Så lenge ingen uskyldige blir innblandet og de holder slåsskampene unna arenaene, så må de få gjøre akkurat som de vil. Kjell-Morten Hjørtøy i Bataljonen støtter også opp om dette synet. – De får gjøre som de vil, så lenge de ikke skader andres eiendom eller mennesker som ikke er innblandet.

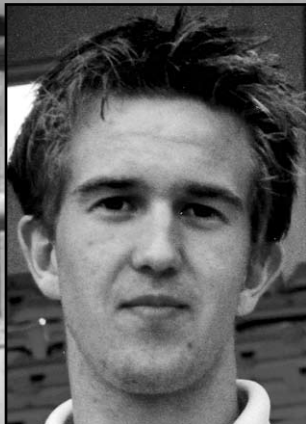
Ikke undervurder faren

Det er ingen grunn til å tro at Royal League skal føre til tilstander her i Norge som de vi ser i Sverige og Danmark. At trenere og spillere trues på livet og psykisk terror blir brukt mot dem som oppfører seg illojalt mot klubben, kan virke fjernt for oss sånn som det er nå. Det er heller ingen grunn til å tro at vi kommer til å se dødsfall som følge av norske oppgjør mellom casuals. Men når etablerte svenske og danske grupper, som allerede har krysset disse grensene, får mulighet til å komme til oss, så bør vi absolutt være godt forberedt.

Inspirasjon for Norge

Selv om vi skulle bli skånet for bråk under Royal League, skal vi fortsatt ikke se bort fra at turneringer kan få konsekvenser for situasjonen i Norge. Noen vil kanskje bli inspirert, andre fascinert, og gruppene som allerede eksisterer, kan bli enda mer organisert. Så lenge situasjonen er som nå, at kun to eller tre norske klubber er plaget med casuals, er det ingen stor grunn til bekymring. Det betyr at det ikke blir mer enn to eller tre episoder hvert år som regel. Men om noen rundt om i landet skulle hente inspirasjon fra casuals fra våre naboland, så ville vi kanskje se at det ble bråk betraktelig oftere enn et par ganger i året. Om dette skjer, så er det kanskje for sent ute med å stoppe det.

Tommy Sekkingstad
(Bildene er hentet fra svenske og danske casuals-sider på nettet)

Gullguttene fra Brann sitt fantastiske juniorlag. Åsmund Michalsen, Erik Mjelde, Nils Morten Leknes og Johan Thorbjørnsen (innfelt).

Oppskriften på et gull-lag

Brann-juniorenes NM-gull var et resultat av ekstra gode spillerårganger, viljen til å vinne, men framfor alt det sosiale samholdet der spillerne jobbet for hverandre og satte laget foran seg selv. Slik summerer noen av hovedpersonene opp viktige kriterier for suksessen.

den 12. mann har samlet fire av "gullgutene" til en samtale om juniorlaget spesielt og Branns talentutviklingsarbeid generelt.

Åsmund Michalsen trappet ned fotballen for ett år siden, satset skikkelig på skolen

og fikk igjen for det. d12m møter ham på vei til USA og studier ved University of Acron. Nils Morten Leknes ante hvilken vei det gikk og valgte å slutte i Brann i fjor for å gjøre unna militærtjenesten. Nå er han så smått i gang med studier ved

Universitetet i Bergen og har senere begynt å spille fotball for Fana. Erik Mjelde gikk til Løv-Ham for vel et år siden og har bidratt til at hans nye klubb er klar for førstedivisjonsspill. Johan Thorbjørnsen var utleid til Hovding i 2003. Der ville han gjerne blitt så lenge

alternativet var tredjekeeper i Brann. Siden i sommer har han vært Branns andrekeeper, og han er storfornøyd med situasjonen. I tillegg til Johan, er Erlend Storesund og Arve Walde tatt inn i Branns A-stall. De to sistnevnte skulle også ha deltatt i samtalen, men ble forhindret pga heldagstur med A-laget.

Normal utvikling

Guttene selv retter ingen anklage mot Brann for at bare tre av dem nå er igjen i klubben. – Dette er en helt normal utvikling, understreker de. Åsmund påpeker at spillerne er i en valgalder der mange avgjørelser tas som påvirker resten av livet. Derfor er det helt naturlig at noen velger å satse på noe

I tillegg til Johan, er Erlend Storesund og Arve Walde tatt inn i Branns A-stall. De to sistnevnte skulle også ha deltatt i samtalen, men ble forhindret pga heldagstur med A-laget.

annet enn fotballen. Nils nevner at som lag betraktet var spillerne jevne. De manglet de ekstreme ferdighetene som ville gjort det enklere å forsvare å gi flere av dem en plass i A-troppen. Han mener også at det sterke trykket rundt Brann gjør det ekstra vanskelig å ta opp mange juniorspillere. – De er i en sårbar fase, og trykket kan knekke unge spillere, tror han.

En utrolig flott tid

Både Nils og Johan mener omgivelsene – og særlig media – skapte urealistisk høye forventninger etter NM-suksessen, og dermed kan noen oppfatte det som mislykket at ikke flere er tatt inn i A-troppen. – Men blant oss som spilte sammen, er det ingen bitre følelser. Vi er først og fremst glade for en flott tid der vi har vært med på utrolig mye kjekt. – De nevner med glede reiser og turneringer og peker på hvor mye god oppdragelse de har fått via fotballen. – Vi var også utrolig heldige med treneren. Alle – også de som satt på benken – var fornøyd med Patrik (Hansson), og det er ikke selvsagt. De har også gode minner

om Mons sin glød da han som fersk u-trener underviste dem på fotballgymnaset. – Vi spilte fotball døgnet rundt og var sammen fra vi var førsteårgutter, ja, også på kretslag. Vi gikk også på skolen sammen. Skole og fotball fylte tiden vår, så vi hadde ikke tid til å finne andre venner, forteller Erik. Åsmund påpeker den heldige kombinasjonen med gode fotballår-ganger (1983, 1984 og 1985) samtidig som det ble en fin sammensetning av personligheter. – I en alder der prestasjoner ofte kan svinge, var det ofte 5–6 som "hadde dagen". Det er mer enn vanlig på dette nivået, mener han.

Unikt samhold

– Alle sammen var "greie gutter", forholdene lå godt til rette for lagbygging. Vi var

gode kamerater samtidig som vi presset hverandre til å bli bedre. Den sosiale siden ved laget var utrolig viktig, påpeker Nils og får støtte fra Johan: – Måten vi spillerne jobbet for hverandre, var unikt ved dette laget, sier han.

– Ble det for mye fotball for dere i perioder?

– Det ble kanskje for mye kamper i perioder, særlig om sommeren rundt Jet-cup. Vi hadde nesten ikke sommerferie. På det tetteste ble det bare tid til kamper og restitusjonstrening.

De mener at selv om unggutter synes fotballspill og trening er det gøyeste som finnes, kan det være lurt å holde litt igjen så det ikke tas for store steg. Selv understreker de likevel at de bare har gode minner.

Kunne fått bedre trening

– Er det noe Brann kunne gjort annerledes?

– Kanskje det kunne vært gjort mer for å gi de unge spillerne en jevn treningshverdag. I stedet for å få trene med A-laget en uke eller en måned, kunne de kanskje fått et halvår. Da minsker stresset om øyeblikkelig å prestere, og det tar tid å venne seg

til tempoet, mener Nils. De påpeker også at det er flere måter å ta steget mot tippeliganivå. – Det er ikke lett å gå direkte fra juniorfotball til tippeligaen. Både Johan og Erik tror det er svært lærerikt å gå via en annen 2. divisjonsklubb. – Vi lærer mye om oss selv og om å ta ansvar. Her får vi også trygghet ved at vi får tillit over tid, påpeker de. Erik vil gjerne tilbake til Brann i fremtiden en gang – men ikke enda. – I Brann må man stå på hele tiden, på hver eneste trening. Slik er det mer avslappet i Løv-Ham, påpeker han. Nils mener alle spillere kan ha godt å komme seg bort fra litt ego-miljø i Brann...

Ville greid 1. divisjon

Flere av dem peker på at et førstedivisjonslag i Bergen ville vært et godt alternativ for flere av spillerne fra gullaget, og de tror en god del av dem ville tatt nivået. – **Er det ekstra vanskelig å gi unge spillere sjansen på A-laget i motgang?** For eneste gang aner vi en smule uenighet. Erik mener en ung spiller vil være ekstra kampvillig, og at det er lite å tape på å gi dem sjansen. Johan mener det er avhengig av spillertypene og tror at for sterk satsing på juniorer i en slik situasjon vil kunne skape murring i spillergruppen. Nils peker på de store dimensjonene i Bergen: Både suksess og fiasko blir så enormt forstørret, og maner derfor til en viss forsiktighet.

Per Arne Flatberg og Åshild Samnøy

Her er ”gullguttene” i dag:

Aleksander Orvedal – Hovding
Arve Walde – Brann
Christoffer Eliassen – i militæret
Daniel Moen Hansen – Enköping (vår)/Nybergssund (høst)
Erik Mjelde – Løv-Ham
Erlend Grønner – Norheimsund
Erlend Storesund – Brann
Harald Aksnes – Norheimsund (vår)/Kjelsås (høst; trener med Lyn)
Johan Thorbjørnsen – Brann
Kristian Gaustad – i militæret
Nils Morten Leknes – Fana
Sindre Gamst – Narvik
Thomas Larsen – Eidsvåg
Thomas Pedersen – Fana
Torbjørn Kjerrgård – Askøy
Trond-Erik Feet – Norheimsund (utleid til Radøy på høsten)
Vegar Landro – Kongsvinger
Åsmund Michalsen – universitetslag i USA

Skjerpet treningstilbud for juniorene

Brann arbeider systematisk med talentutvikling, først og fremst knyttet til Fotballgymnaset. Tilbakemeldinger fra ”gullguttene” har vært medvirkende til at treningsopplegget nå blir litt forandret.

– Treningskvaliteten på ettermiddagstid var ankepunktet. Vi ønsker å få til en modell som er mer tilrettelagt for den enkelte, sier Robert Hauge, ansvarlig for Branns fotballgymnas. Han beskriver modellen på denne måten:
– For det første: De beste i gruppen – uavhengig av alder – skal få trene jevnlig med A-laget og slik få erfare seniorfotball. Samtidig skal de spille 2. divisjonsfotball for Brann 2 og eventuelt prøve seg i Tippeligaen.
– For det andre: De nest beste – spillere som er klar for å trene og spille seniorfotball, ønsker vi å tilrettelegge et tilbud for i samarbeid med lokale 2. og 3. divisjonsklubber, samtidig som vi følger den tett opp gjennom de fire årene på Fotballgymnaset. Det er særlig denne gruppen som tidligere ikke har hatt et bra nok tilbud på ettermiddagstid, men nå skal de følges bedre opp individuelt, poengterer Hauge. Han peker på at en positiv sideeffekt av denne modellen er at Brann får tettere kontakt med lokal fotballen.
– For det tredje: De tredje beste – som ofte vil være de yngste – har i første omgang nok med å tilegne seg junior elite-nivå. Om disse spillerne har en god treningshverdag i sin lokale klubb, blir de værende der, sier Hauge som gjerne vil understreke at denne rangeringen ikke sier noe om hvor langt spillerne kan nå.
– Spillere på tredje nivå kan godt komme til å bli de beste, påpeker han.

Ungt juniorlag

– En konsekvens av denne modellen er at Brann i fremtiden vil ha et ungt juniorlag. Det blir kanskje ikke blant de beste i Norge, men så er heller ikke dette målet for rekrutteringsarbeidet. Målsettingen for Fotballgymnaset er å tilrettelegge forholdene for lokale og nasjonale spillere slik at disse kan styrke 1) Branns A-lag; 2) Branns B-lag og 3) Hordalandsfotballen. Når vi legger om treningsmodellen, er det for i større grad å nå disse målene, påpeker Hauge. – **Hva vil du si til dem som kritiserer Brann for i liten grad å slippe unge**

Robert Hauge

spillere til på A-laget?

– Helge Haugen fikk sjansen over tid – tross mange kritikere. Han har spilt seg inn og blitt en viktig brikke. Vi valgte å gi Håkon Opdal muligheten – også mot kritiske røster – fordi vi hadde tro på ham. Nå har han også vist at han vokser med oppgavene. Arve og Erlend fikk erfaring på tippeliganivå allerede som andreårs juniorer. Han poengterer at det er opp til spillerne å vise om de fortjener å fa sjansen. – Ingen har wild card på A-laget. Det betyr også at de unge spillerne skal vite at når de blir hevet utpå, er det ikke fordi noen vil være snill, men fordi de er gode nok og viser potensiale. Om de beste ungdommene får muligheten over tid, så tar de nivået, mener han. Samtidig er det slik at jo bedre A-laget er, til høyere krav stilles til dem som skal spille seg inn på laget. Han er ikke i tvil om at dagens Brann-lag holder et mye høyere nivå enn 2002-utgaven. Det innvirker selvsagt også på ungguttene s muligheter.

Mange Hordalands-spillere

Hauge påpeker at i dag er 30–40 prosent av Branns førsteellevær fra Hordaland, og ti spillere fra fylket i A-stallen. Men han ser det ikke som realistisk at Brann utelukkende skal bestå av lokale spillere. Han håper at det årlig kan tas 1–2 egenproduserte spillere opp i A-stallen. – Men dette kommer ikke av seg selv. Pr. i dag er nivået i Hordalands-fotballen ikke godt nok. Her har fotballen i fylket et fellesansvar. Det behøves et systematisk, målrettet arbeid for å tilrettelegge tilbud fra 12-årsalder og oppover, mener Hauge.

Hva vet brannspillerne om Brann?

Pass	0
1991, 1992, 1995, 1997 og 1999	2
Kenneth Storvik, Magnus Kihlstedt	2
Pass	0
Tre	1
Tom Nordlie, Ståle Solbakken, Arne Erlandsen	3
Knut Langeland, Eystein Thue	1
Ja, visst faen gjør vi det som i 1963, mens vi ler av alle bønder i vårt land	1
To stk. 1961 og 1963	2
Robbie Winters, Charlie Miller, Cato Guntveit og Arild Stavrum	4
Totalt	16

Vi fortsetter med vår etterhvert så populære Brann-quiz. Neste par ut er vår eminente keeper-duo: Johan Thorbjørnsen og Håkon Opdal. Begge har vært i Brann i mange år og burde vite litt av hvert om klubben. Men gjør de det? Og er det nok? Les og døm selv!

Hva er navnet på den brannspilleren som har scoret like mange mål i cupfinaler for Brann som i serien (siden 1982)?

Kan du fortelle hvilke år Brann spilte semifinale i cupen på 90-tallet?

Kan du gi navnet på minst tre brannspillere som har enten spilt fotball eller bodd i de tre skandinaviske landene (Norge, Sverige og Danmark)?

Hva var navnet på spilleren som både var kaptein og scoret seiersmålet til Brann da de vant cupen i 1982?

Hvor mange cupfinaler har Per Ove Ludvigsen spilt (omkamper ikke medregnet)?

Hvilke av disse norske trenerne har ikke spilt kamper for Brann? (Arne Sandstø, Tom Nordlie, Ivar Morten Nordmark, Jan Halvor Halvorsen, Ståle Solbakken, Arne Erlandsen, Mons Ivar Mjelde)

Enn disse journalistene? (Anders Pamer, Tore Strand, Knut Langeland, Eystein Thue)

Kan du fullføre denne supportersangen? (Vi er berømte Brann fra Bergen, vi vinner serien i år...)

Hvor mange seriemesterskap har Brann og når kom de?

Nevn fire spillere som har spilt fotball på toppnivå i Skottland og i Brann.

Tor Henrik von der Ohe og Åse-Norunn Oen

Cato Guntveit.	0
1991 , 1994, 1996, 1998 og 1999.	2
Kenneth Storvik, Frank Strandli.	1
Neil MacLeod.	1
To.	0
Tom Nordlie, Arne Erlandsen, Ståle Solbakken.	3
Anders Pamer og Eystein Thue.	1
Ja, visst faen gjør vi det som i 1963, mens vi ler av alle bønder i vårt land.	1
To; 1961 og 1962/63.	2
Charlie Miller, Robbie Winters, Cato Guntveit og Arild Stavrum.	4
Totalt	15

Charlie Miller er typisk skotsk i spillestilen. Her fra kampen på Stadion mot Vålerenga der det går ut over Tom Henning Hovi. Og husk at han var litt tyngre da enn han er nå...
(Fotos: Jan Inge Ebbesvik)

Atter en konge?

Etter at Olofinjana abdiserte som kongen på midtbanen, har Brann sett etter en verdig tronarving. Har vi funnet ham i prins Charlie?

Charlie Miller er vel den rake motsetningen til Olofinjana på de fleste punkter utenom at han har en silkefot og ballfølelse som vi sjelden ser i norsk fotball. Vil dette være nok til å overbevise det bergenske folk om at han blir en sterk konge?

Veid og funnet for tung

Da Miller først kom til Brann, var det mange som spurte seg om hva ledelsen i klubben tenkte på. Charlie virket ganske utrent og uinspirert. Mange mente at det kanskje var på tide å sette skotten permanent ut på beite, siden det så ut til at det var der han tilbrakte tiden sin uansett.

Full av rutine

Etter hvert som tiden gikk og formen kom, begynte Miller å bevise at det bodde mye fotball i han. Og med all fotballen som Charlie rommer, kommer også en enorm rutine. Han har allerede vunnet flere seriemesterskap i Skottland og husker godt da han var med på å vinne cupfinalen i hjemlandet.

Royal League og cupmester

Selv om Charlie allerede har stoppet munnen

på sine verste kritikere, ser det ikke ut til at han er fornøyd enda. – Jeg vil gjøre mitt absolutt beste for Brann så lenge jeg er her. Det viktigste nå er å vinne de tre siste kampene; klare å komme oss til Royal League og vinne cupfinalen.

Gleder seg

Nå ser Charlie frem mot cupfinale i Norge og håper på stor stemning på tribunen. – Det kommer nok til å bli en utrolig stemning på cupfinalen, spesielt om vi vinner, legger han til og ler litt.

Ingen stor forskjell

Forskjellen på norsk og skotsk fotball synes Charlie ikke er så stor. – Spillestilen er ganske lik. Jeg syntes nivået i begge ligaene er veldig bra, understreker han. Vi får håpe at dette stemmer og at han kan bli like dominant på Branns midtbane som sagnene sier han var de siste sesongene hos Dundee United.

Dårlig norsk, god engelsk

Miller har funnet seg godt til rette i Norge og trives i den nye tilværelsen. Språket mestrer han ikke helt enda, men han forteller at målet er å klare å lære seg skikkelig norsk før Robbie klarer det. – Jeg snakker jo allerede bedre engelsk, sier han og ler.

Trenger tid

Charlie forsikrer supporterne om at han fortsatt har mer å by på. Han ber om at hans "undersåtter" rundt på tribunen gir ham tid til å vise at han kan bli en god konge. Med Royal League og en helt ny sesong allerede neste år, så skal det virkelig bli spennende å se om "Lenge leve kongen" runger fra slottet i Idrettsveien 47.

Tommy Sekkingstad

Sæternes trur på hardt arbeid

Bengt Sæternes (29) vann sin første pokal som seksåring då han vart toppscorar i ei fotballturnering. Framleis er dette ein av hans aller største fotballopplevingar. Det var ikkje tvil om at unge Sæternes hadde talent. Men dette vasa han nesten bort – i følge hans sjølv – før han byrja å arbeida seriøst. I dag har han klokkartru på at hardt arbeid betaler seg.

Egersund-karen med ei fotballfortid i EIK, Eiger, Viking, Odd, Bodø/Glimt og belgiske Club Brugge kom til Brann i august. No vil han gjera sitt til at Brann vert stabilt plassert i toppen av norsk fotball.

– Korleis vil du karakterisera dei viktigaste skilnadene mellom norsk og belgisk fotball?

– I Belgia er fotballen veldig fysisk og det er tillate mye meir av taklingar og nedsparkingar. Nivået er litt høgare i Belgia med fleire gode lag, sjølv om det også er noen dårlige. Det individuelle nivået er høgare, ikkje minst på grunn av eit stort innslag av afrikanske og jugoslaviske spelarar. Men så er dei desto dårligare taktisk.

Meir vinnarkultur

Sæternes framhevar vinnarkulturen som eit trekk han synest norsk fotball generelt, også Brann, kunne lært noe av frå Belgia. – Uansett kva lag me spela mot, så galdt det å vinna, påpeika han og trekkjer fram sin gamle klubb, Club Brugge, som eit eksempel på dette.

Bengt Sæternes har fått med seg mange store fotballopplevingar frå tida i Belgia, men han er ikkje blind for at livet som utanlandsproff kan ha sine skuggesider. – For dei aller fleste vil trivselen vera størst i eige land, og hadde det vore mulig å spela på tilsvarande nivå heime, ville dei fleste valt det, trur han.

Miljøet i Club Brugge karakteriserer han som dårlig. I Brann har han derimot så langt fått ei positiv oppleving av miljøet og omtalar lagkameratane som ei flott gjeng.

Han meiner at Branns særpreg først og fremst er den store interessa og engasjementet kring klubben. – Dette kan lett gi eit forenkla enten-eller-bilete av det som laget presterer, trur han og manar fansen til å vera tålmodig.

Kuttar ut aviser

d12m møter Sæternes dagen før han gjer hat-trick mot Lyn, og trass i ei og anna utålmodig røyst i media som hadde venta ein raskare "Sæternes-effekt" for Brann, opplever ikkje hovudpersonen problem med forventningspress. – Eg tolkar det positivt når folk ventar seg noe av meg. Det betyr at dei har tru på meg og synest eg har gjort bra ting før. Dessutan må eg tåla at folk har meiningar om det eg gjer, seier han, men legg til at avisene har han alltid kutta ut – frå lenge før han kom til Brann.

– Korleis arbeider du for å verta ein betre fotballspelar?

– Først og fremst må eg koma i form og verta heilt fysisk klar. Eg kan ikkje jafsa over for mye på ein gang, påpeikar han og er innstilt på å få jernnivået opp så fort som mulig. Når eg er i full fysisk form, vil eg arbeida med å få sjølvtiliten tilbake. Med scoring i semifinalen i friskt minne vil han likevel ikkje leggja for stor vekt på enkelthendingar. – Det som først og fremst betyr noe, er å gjenskapa gode prestasjonar over tid.

Trenar teknikk og avslutning

– Fotballspelarar har ofte vore kritiserte for å driva lite eigentrening. Korleis praktiserer du sjølv dette?

Det er her Sæternes erkjenner at som ung spelar nær hadde vasa bort talentet sitt før han byrja å arbeida skikkelig seriøst. Men når han er normalt frisk, trenar han teknikk og avslutningsferdigheter to økter i veka på eiga hand.

Bengt Sæternes har sin del av skadar gjennom karrieren.

– Korleis har skadane påverka deg?

– Eg har prøvd å vri det positivt, og det har nok gjort meg meir svoltent. Eg har jobba hardt for å koma tilbake, påpeikar han og aviser ikkje at det har gjort han sterkare psykisk: – Eg tåler eit slag i trynet.

– Det er først og fremst trenaren sitt problem, men kva tenkjer du om balansen mellom å gje spelarar tillit over tid, sjølv om prestasjonane ikkje er topp, og det å gje flest mulig i toppen ein sjanse?

– Ein får som fortent. Jobbar ein hardt over tid, vert ein god, og då får ein også sjansen. Bengt Sæternes svarar utan å nøla, og mannen utstrålar ei sterk tru på hardt arbeid.

– Andre idrettsutøvarar har ofte fokusert meir på kosthald enn fotballspelarar. Korleis gjer du med dette?

– Tidligare tok eg det ikkje så nøye. Men i dei seinare åra er dette blitt viktig for meg. Eg har ein stor kropp og er heilt avhengig av riktig mat. Det fungerer ikkje med pizza to dagar på rad. Når ein trenar så pass mye som me gjer, kan ein ikkje berre eta ferdigmat.

– Du scorea viktige mål for Club Brugge, og nylig var du sterkt delaktig i at

Foto: Jan Inge Ebbesvik

Brann kom til cupfinalen. Er du ein mann for dei store anledningane?

– Eg håpar å vera ein mann for alle anledningar. Eg har ei stor tru på at eg skal klara å prestera, men det er viktig å leggja bak seg tanken på kva anledning det er. Det gjeld å jobba hardt og gjera sitt beste. Då kjem resultat. – Eg gler meg som bare det til cupfinalen og håpar me skal klara å vinna. Det kjem til å bli ei ugløymande oppleving.

Starten på noe stort

– Seier du som Ragnvald Soma at det var for å oppleva stunder som dette at du kom til Brann?

– Eg trur cupfinalen er begynnelsen på noe stort. Eg kom til Brann fordi eg håpar

me skal kunna hevda oss i toppen av norsk fotball, seier Sæternes og lyser av sterk tru.

Han kan sjå tilbake på mange store fotballopplevingar og har problem med å velja eitt høgdepunkt. – Det er ofte det siste ein hugsar best. Men kanskje det aller største er barndomsopplevinga då eg som seksåring fekk toppscararpokalen, fortel han og lurar på om det er bilete av hendinga som har vore med å bevart dette minnet. Elles synest han det har vore spesielt flott å spela for landslaget.

Sæternes kom fokus då han takka nei til uttak i ein B-prega landslagstropp tidlig i 2002. – Eg fekk litt peppar då, og det vart

litt meir styr enn eg hadde tenkt. Men det var reint praktiske årsaker til avslaget mitt. Det passa svært dårlig inn med trening og sesongoppkøyring i klubben, fortel han.

Bengt Sæternes har eit greitt forhold til gamle-klubbane sine, men dei mange åra i Bodø/Glimt set klubben i ei særstilling. – Då du sa nei til å gå gratis derifrå til utlandet, var det eit prinsipp for deg?

– Eg hadde eit bra forhold til Bodø/Glimt. Difor ynskte eg at dei skulle få pengar for meg så sant det var mulig. Men klubbane må først og fremst tenkja på seg og spelaren på seg. Difor kan det tenkjast tilfelle der dette ikkje går i hop.

Ser lite fotball på TV

– Korleis er ditt forhold til fotball samanlikna med supporterane sitt forhold til sporten?

– Eg spelar sjølv langt meir enn eg følgjer med og må slett ikkje ha med meg alle kampar som vert vist på TV. Men eg ser litt Champions League-fotball. Bortsett frå at eg har vore og sett på ein og annan kamerat som spela, så har eg knapt vore på fotballkamp i Noreg som tilskodar, fortel Bengt Sæternes og vedgår glatt at han forstår ikkje supporterane. – Men den enorme interessa er fantastisk for oss som spelar og eg opplever det svært positivt.

Han har fått med seg at Brann-supporterane har laga eigen song til han, sjølv om det er først og fremst etter kampen har får med seg kva som vert sunge. – Veldig bra, seier han.

– Då du spela for Bodø/Glimt, hadde du kontraktsfesta rett til laksefiske i ei god fiskeelv. Har du skaffa deg liknande avtaler i Brann?

– Den fiskeretten starta som ein spøk. Men så vart det fokus på det, og Bodø/Glimt brukte saka for å få litt medieblest, fortel Sæternes.

Fiskeinteressa er reell. Han har skaffa seg eit visst overblikk over muligheter i Bergensregionen og ser fram til fisketurar til våren og sommaren. Han koplar gjerne av med å koma seg ut i friluft.

Som Brann-spelar vert Bengt Sæternes lokal kjendis og må rekna med stadig å bli gjenkjent på gata. Han påstår at dette ikkje forstyrrar han noe særlig, men folk han er saman med synest det er meir brysam. Han har ikkje noe imot å stilla opp for unge autografjegrar og synest pågangen i Brann går an å leva med. – I Belgia måtte me gjerne skriva 50 autografar etter kvar trening, så det kunne bli i meste laget av og til, fortel han.

Åshild Samnøy

Stein på stein, eller stabel på stabel?

Det var ein kald vinterdag tidleg i 1982. Nokre månader før hadde Arve Mokkelbost sust sjølv sikker gjennom garderoben i ulveskinnsjels som nyttilsett Brann-trenar.

No sat eg framfor han på trenarkontoret i raud Patrick treningsdress, sveitt og sliten etter dagens økt. Eg ante fred og ingen fare og hadde ikkje forstått teikninga til eg såg at Arve hadde lagt det svartmuskas fjeset sitt i alvorlege faldar. Han kika medlidande på meg frå bakom trenarpulten før han brutalt meddelte at Brann-karrieren min nok var å sjå på som slutt. Finito, til ende, avslutta. Eg var ikkje god nok, eller som han diplomatisk uttrykte det, han hadde for mange spelarar av same typen som eg. Ein åtte-ni månader seinare var Brann cupmeister. Det var ein fest eg ikkje fekk vera med på. Eg spelte 4. divisjonsfotball i moderklubben Norna-Salhus då Neil McCleod, Terje Rolland, Ingvar Dalhaug og dei andre tidlegare lagkameratane mine løfta pokalen og tok imot hyllesten frå eit fullsett Ullevaal. Somme har fått det for seg at det var der og då eg bestemte meg for å ta hemn om eg ein dag berre fekk høve til det. Mislukka Brann-spelar som har forbant seg på at han vil spreia mest mogleg skit om klubben som sparka han. Slik blir eg stundom framstilt av dei som opp gjennom åra har funne det nausynt å leita etter motiva bak kritiske artiklar og kommentarar om Sportsklubben. Seinast no i vår vart eg konfrontert med den oppfatninga på eit møte på Stadion. Slik heng det sjølv sagt ikkje saman. Ikkje ein gong Arve Mokkelbost har eg klart å leggja for hat etter opplevinga som på sett og vis stadfesta den kanskje i overkant sjølvkritiske oppfatninga eg hadde av meg sjølv: At eg aldri nokon gong kunne

bli noko anna enn ein middelmådig fotballspelar. For slik var det å koma frå bygda og inn til byen den gongen. Vi var smålåtne og forsiktige og hadde ei førestelling om at bykarane måtte vera utstyrte med heilt andre ferdigheiter enn oss. Ja, eg trur sannleg vi meinte at kjuagutane og austlendingane og framfor alt utlendingane måtte ha gener som høvde betre for fotball enn dei vi hadde fått utlevert. Det var før Soltvedt og Lundekvam og Hanstveit og alle dei som i Brann-drakt har snudd opp ned på biletet av oss strilane som keitete, underlegne og nederlagsdømte. No er eg akkurat dobbelt så gamal som eg var den gongen eg sjølv var Brann-spelar. Og ein god del klokare. Eg har forsont meg med min lagnad og det faktum at eg aldri vart nokon helt på byen eller ein bauta i Brann-soga, og eg lever stort sett godt med stempelet som ein kanskje litt brysam journalist for skiftande trenarar og leiarregimer frametters nittitalet og inn i det nye årtusenet. Fordi det har vore jobben min å vera kritisk. Men framleis, når eg kjenner etter, kan eg kjenna litt på dette uforløyste, det som aldri materialiserte seg og vart til ei fotballkarriere, mest på grunn av mi eiga skjøre sjølvkjensle, men litt også på grunn av Arve Mokkelbost.

Du snytte meg for ein Kongepokal, Arve! No har Brann teke seg til nok ein finale. Mellom triumfen i 1982 og i dag ligg det fire tapte cupfinalar. Ein mot Bryne i 1987, resten mot Rosenborg (1988, 1995 og 1999). Tida er komen for å henta heim ein tittel til Bergen att, og eg kan ikkje sjå at Lyn skal kunna snyta korkje Brann eller bergensarane for sigeren i år. Lyn har kan hende aksjar i Ullevaal, Lyn er kan hende hovudstadsklubb, men Brann kjem til å eiga Ullevaal, Bergen kjem til å overta hovudstaden. Raudtrøyene kjem til å rulla over FC Lyn Oslo, og det er det ikkje patrioten i meg som meiner, men fotballmannen. Men fotballmannen er også litt uroleg. Ikkje for utfallet av cupfinalen, men for Brann i eit vidare perspektiv. For sjølv om det står klart at Brann har endeleg og

definitivt bestemt seg for å tilhøyra det gjevaste selskapet i Fotball-Noreg, er det for meg enno utydeleg korleis dei har tenkt å gjera det. Stein på stein, eller stabel på stabel med tusenappar? For tilhengjarane er det kan hende likesælt, det er drakta dei elskar. Men eg skulle ønskja for Brann sin eigen del at klubben gjer opp med seg sjølv kva den vil vera. Ikkje i dag og i morgon, men inn i framtida.

Det verka både truverdig og inderleg då Mons Ivar Mjelde forkynte sin stein-påstein-ideologi. I ettertid kan det synast som om det var meir i naud enn i djupkjent alvor han tok til orde for tålmod og meir eller mindre heimelaga Brann-spelrar. For straks det kom pengemenn på banen med sjekkhefte og våte draumar, vart Mjelde-doktrinen forkasta, eller i beste fall sett til kjøling. For meg framstår det som farleg å leggja seg flat på denne måten for omgjevningane sitt intense ønske om eit bergensk topplag, for ingen veit kor lenge slike pengar flyt. Slik risikerer Brann å halda fram vinglinga mellom den eine fotballfilosofien og den andre, mellom ein måte å tenkja på og ein annan. Og det gav som kjent null og niks og ingenting mellom 1982 og i dag.

Knut Langeland

d12m takkar Knut Langeland for gjestekommentar i denne nummeret.

kommentar

Nå tror Geddi på gull

Det er få personer rundt om i verden som kan identifiseres på kun et enkelt kunstner-navn. Vi har Bono, vi har Sting, og vi har ikke minst Geddi.

Uten den røde drakten var han nesten ugjenkjennelig. Når jeg skjønte det faktisk var Geddi som stod der, innså jeg at jeg var i nærvær av storhet. Mitt hjerte gjorde et lite hopp når jeg fikk ta mannen i hånden. Smilet var fortsatt på plass, og kroppen var ikke preget av forfall enda.

Beste ble andre plasser

Jeg har satt meg ned med Geirmund Brendesæter for å snakke litt om gamle cupfinaler og den som nå står foran oss. Som best i karrieren har Geddi kun andre plasser. To ganger ble det seriesølv, og to ganger ble det tap i cupfinalen.

Unner Brann seieren

– **Ville det vært bittert om Brann endelig vant sesongen etter du gav deg?** Geddi smiler litt av spørsmålet og svarer kjapt. – Nei, nei, det er bare å gratulere klubben om de skulle klare det. Det tror jeg de gjør også.

Gøyere for supporterne

– **Hvordan var det å skulle spille cupfinale?**

– Det er jo utrolig gøy og veldig spennende. Det er en utrolig ramme rundt hele helgen, men jeg tror det er supporterne som har det mest gøy. Vi ble veldig skjermet den helgen. Så mens alle andre kunne gå ut og feste måtte vi ta det med ro. Geddi virker nesten litt misunnelig på supporterne som fikk nyte helgen fullt ut, men han klager ikke over det.

– Vi var litt for fornøyd

Når det gjelder selve kampdagen, var det selvfølgelig mye spenning i luften, og alle vil prestere sitt ytterste. Men Geddi peker på en av grunnene til at det endte med tap. – Det var en veldig utladning å endelig være der, og vi var litt for fornøyd med å bare ha kommet til finalen. Det bidro nok til at vi ikke klarte å vinne.

Skadet i 1995

Før cupfinalen i 1995 ble Geddi skadet i en kamp mot Strindheim på Lerkendal. – Jeg fikk en albue og knakk øyegulvet og noen greier. Jeg hadde totalt en trening i måneden før cupfinalen, forteller han og ler litt av seg selv. Geddi innrømmer at han fortsatt syntes det var litt utrolig han fikk sjansen til å spille.

Mannen med masken

– Det var mye styr i pressen før kampen når det gjaldt skaden, forteller han. Kjell Tennfjord lot pressen få gjette om Geddi skulle spille eller ikke, men selvfølgelig

ble han til slutt valgt. Iført maske inntok Geirmund Ullevaal. Brann hadde spilt ut sitt hemmelige våpen, men dessverre viste det seg at uten overraskelsesmomentet klarte ikke Brann å vinne i omkampen.

Relikvie på avveie

Hvor den berømte masken er nå, vet Geddi ikke. – Jeg tror den gikk til noen supporterer på tribunen en gang, forteller han uten å se ut til å ta det for tungt. Utvilsomt står den nok på utstilling i et glassmonter et sted i verden. Om det ikke gjør det, ville det være en skam.

Antiklimaks

Finalen i 1999 beskriver han selv som et antiklimaks. – Vi gikk ut i en cupfinale og skulle spille "skita defensivt". Det skjønner jeg ikke. Cupfinale er cupfinale. Da skal det være fest, du skal by på deg selv, og laget skal det samme. Geddi er tydelig fortsatt opprørt over dette, og han fortsetter med å forteller hva han føler er viktig for en fortjent cupfinaleseier. – Laget må gå ut på banen ikke bare for å vinne, men for å VINNE! Jeg syntes det blir feil å legge seg bakpå for å forsvare seg i 90 minutter og håpe på et heldig mål. Da blir det cupgull med bismak.

Første var best

Av 1995- og 1999-årgangen er det klart at Geddi foretrekker 1995-utgaven av cupfinalen. – Den var selvfølgelig litt ekstra spesiell siden det var min første. Så ble det også to kamper, så jeg husker nok den aller best.

Vinner i år

Foran årets finale er Geirmund ikke i tvil om utfallet. Det kommer til å bli Brannseier, og resultatet kommer til å bli 2–0 eller 3–0. Jeg følte meg rolig i sjelen når jeg hørte Geddi si dette, og jeg ble enda mer rolig når han fortsatte å forklare hvorfor. – Vi har et godt tak på Lyn i år, og de har et spill som jeg tror passer oss. Vi har veldig gode muligheter i år, sier Geddi og smiler.

Etter min audiens med Brendesæter kan jeg med hånden på hjertet si at jeg har større tro på et cupgull. For om Geddi tror på det, så kommer ikke jeg til å tvile på han. Det er jo Geddi!

Tommy Sekkingstad

Stem i på Ullevaal!

Å være i cupfinalen er en finfin anledning til å trimme stemmebåndene.

Å være på tribunen og ikke kunne sangene er en skam – å ikke delta i syngingen er det ingen unnskyldning for, spesielt ikke når du har alle sangene tilgjengelig her. Noen sangtekniske råd er dog på sin plass:

1. Alle synger mye bedre når vi står enn når vi sitter. Derfor skal du selvsagt stå kampen gjennom på Ullevaal
2. Klapping fører bare til at vi mister rytmen og synger fortere og fortere. Å klappe takten er derfor en selvmotsigelse og noe vi ikke gjør.
3. Sangene varer til de er slutt. Syng ut av full hals gjennom hele sangen!
4. Har noen startet en sang før deg, er det bare dumt å starte en ny en mens andre synger. Best trøkk får vi om alle synger samme sang samtidig.

(mel: *My Bonnie*)

**Soma é go' nok for Roma
Soma é go' nok for Brann
Soma han kommer fra Bryne
Soma han e vår mann!
Soma,Soma,Soma han e vår maaaaaann,
Soma,Soma,Soma han e på BRANN!!!**

(mel: *Se min kjole*)

Se Mons Ivar, leder Bergens stolthet.
C-kurs, D-kurs, trenger ikkje han.
Det e fordi han hater alle bønder.
Og fordi han, elsker SK Brann"

**No ser eg rødt!
No ser eg hvitt!
No ser eg fotballaget mitt!
Vi e Brann – vi e fra Bergen
Så kom igjen, no synger vi!**

(mel. *Skippie*)

Dylan, Dylan, Dylan the bush kangaroo

**Sk Sk Brann Sk Brann Sk Brann Sk Braann
Sk Brann Sk Braaaannn Sk Sk Sk Brann,
BERGEN**

Byen e Bergen og laget e Brann
Stedet er Stadion og syng alle mann
heia Brann Brann Braaaannn heia
Braaaan

**Vi bor mellom fjell og sild og makrell
Og det e Brann som ska spille på
Stadion i kveld
Fra Halhjem i sør til Lindås i nord, kom-**

**mer folk for å glo, og de synger i kor:
Vi e de beste! Heia Brann!
Vi e så god at det går nesten ikkje an
Vi e så god at bedre kan det ikkje bli
Og derfor synger vi:
Vi e de beste! Heia Brann
Vi e så god at det går nesten ikkje an
Vi e så god at du kan nesten ikkje se
Kor suveren vi e!**

(mel: *Wild Rover*)

Vi é Brann fra Bergen!
Brann fra Bergen é vi!
Vi é verdens beste lag!
Det vet jo alle i dag
(Synges to ganger)

(mel. *Jenter fra Bergen*)

**Å, Brann i fra Bergen, e nåkke for seg.
Vi e ikkje fra Norge, vi advarer deg.
For Brann e tilbake, og snart får du se:
Vi e et mirakel, med verden i kne.**

Her kommer Bergen sine gutter
Alle kjenner oss!
E det nokken som vil slåss –
bare kom igjen med oss
Vi e kjuagutter vi, hele gjengen
Og i kveld skal vi ut og holde jævel
Med Lyn

Vi har vært på purken hele gjengen,
Svartemarja hentet oss
E det nokken som vil slåss –
bare kom igjen med oss
Vi e kjuagutter vi, hele gjengen
Og i kveld skal vi ut og holde jævel
Med Lyn

(mel: *Can't take my eyes off you*)
**Vi e fra Bergen, og vi e stolt av det.
Vi e fra Bergen, og vi e stolt av det.
Vi e fra Bergen, og vi e stolt av SK
Brann.**

(mel: *Eg og Laien*)
Skillingsboller, Hansa-øl,
Hansa-øl, Hansa-øl.
Det e nokke for seg sjøl,
for seg sjøl, for seg sjøl.
Bryggen, Lille Lunggårdsvann,
Fottikken og SK Brann.
Bergen e vår kjærlighet,
Bergen i all evighet.

(mel: *I am sailing*)
**Brann fra Bergen, Brann fra Bergen,
Brann fra Bergen, SK Brann.
Vi ska blø for, vi ska dø for,
Brann fra Bergen, alle mann.**

(mel: *my oh my*)

Vi e Vestlandets konger, vi e Brann.

Vi e Vestlandets konger, vi e Brann.
Vi e stolte alle mann, av vårt kjære SK
Brann.
Vi e Vestlandets konger, vi e Brann.

(mel: *Eg e født i Bergen*)
**Eg e født i Bergen, som du sikkert ser.
Og hver gang eg tar på meg Brann-
drakten,
så klikkar det for meg.
At vi hater Engen og Rosenborg,
det ska'kkje eg skjule for deg.
Men når vi banker bønder på Staddaen,
då tilhører verden meg.**

(mel: *American Pie*)
Brann, Brann, vi e sportsklubben Brann.
Når vi speller som vi kan,
e vi best i vårt land.
Når vi vinner gull, skal vi drikke oss full.
Vi ska synte te vi dauer for Brann.
Synge te vi dauer for Brann.

**Vi elsker Brann, vi svikter aldri.
Vi reiser over land og strand,
for vi – vi e den tolvte mann.**

(Mel. *Jesus elsker alle barna*)
Vi e berømte Brann fra Bergen,
vi vinner serien i år.
Ja, visst faen gjør vi det, som i 1963.
Mens vi ler av alle bønder i vårt land.

**IAIAIAO, Brann banker alle no.
Når vi vinner serien, gjør vi det med stil.
Vi e Brann, Super-Brann,
og Mjelde e vår mann.**

(mel: *We had joy, we had fun*)
Dø for Brann, alle mann.
Blod e tjukkare enn vann.
Selv om vi rykker ned,
gir vi alt for Brann for det.

(mel: *When the saints*)
**Så kom igjen. (klapp klapp)
Så kom igjen. (klapp klapp)
Så kom igjen vårt SK Brann.
Vi må kjempe for å vinne.
Så kom igjen vårt SK Brann. (Klapp klapp)**

(mel: *Land of hope and glory*)
Hater Lillestrøm SK, hater Viking og VIF,
hater Rosenborg Ballklubb,
men Sportsklubben Brann elsker vi.

(mel. *Winter wonderland*)
**It's a goal Robbie Winters
What a goal Robbie Winters
We're walking along
Singing a song
Walking in a Winters-Wonderland**

På historiens vinger

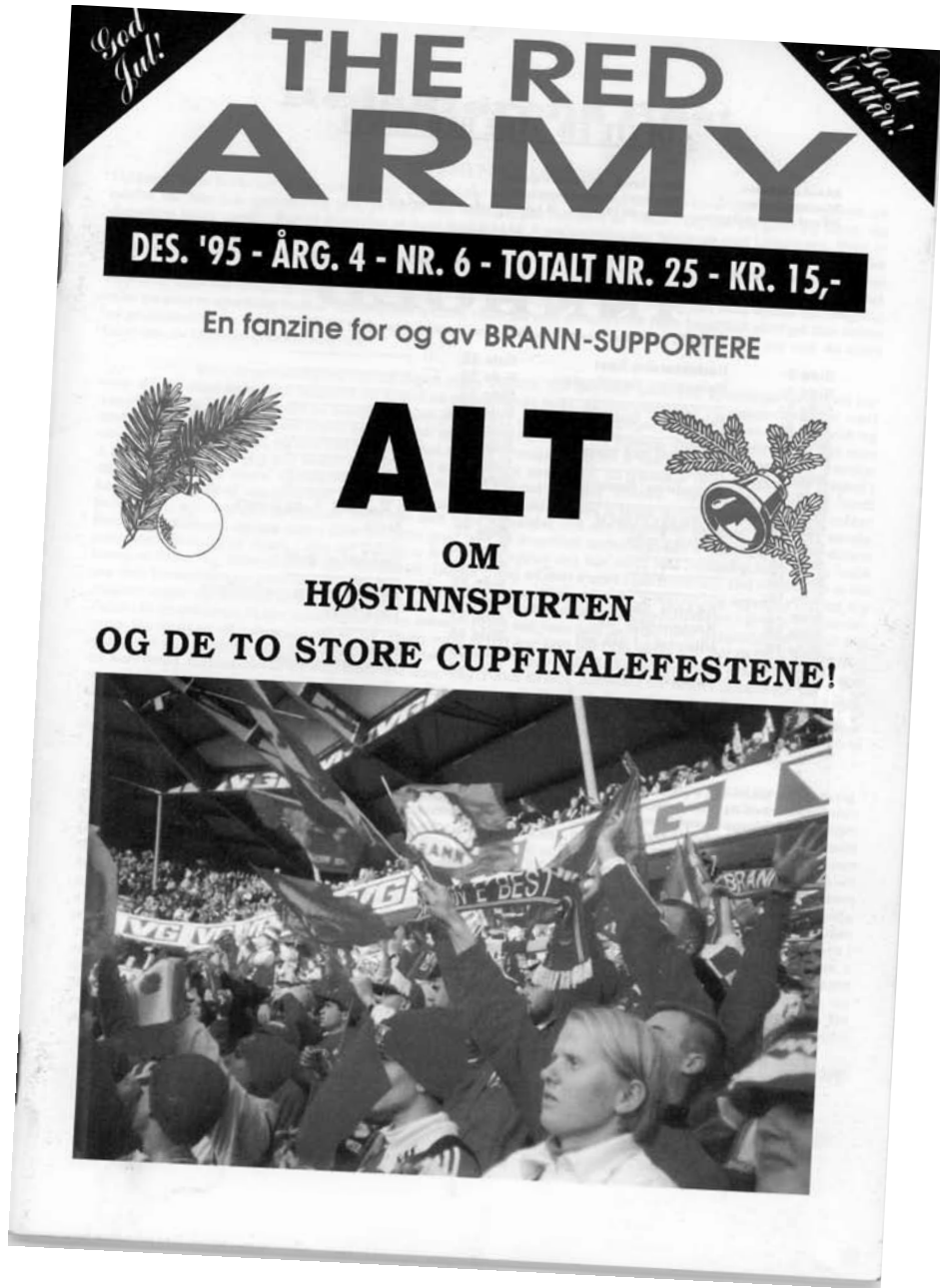
2004 er ikke det første året Brann er i cupfinalen – langt derifra. Den 7. november går vi ut på Ullevaal-gresset i vår 15. cupfinale.

Mange av oss husker kun den eller de siste. Vi har gravd i våre arkiver og funnet frem til den klassiske Brannfanzinen "The Red Army" fra 1995 og sett litt på hva som ble skrevet i etterkant av cupfinalen den gang. Det var den gang Kjell Tennfjord var trener og vi slo ut Lillestrøm i semifinalen etter et klassisk oppgjør på Stadion. Først slipper vi til en pur ung Alexander Osdal som beskriver sine opplevelser fredag og lørdag cupfinalehelgen:

"Iført blådress for anledningen og med høytidelige trykk, skriver jeg at vi reiste fra Festplassen klokken 21.00 fredag den 27. oktober 1995. Men selv om vi var på vei til en cupfinale, var det som Kjell Tennfjord sikkert ville sagt det: 'som en helt vanlig borte-kamp'. Det var akkurat de samme folkene på bussen. Det var akkurat like hardt å sitte i baksetet. Vi fikk akkurat like lite søvn som tidligere. Og alle var akkurat like fulle som det vi har vært vant med. Den eneste forskjellen var at Ove Thue hadde laget ny CD. Dessverre med mye oppgulp fra den legendariske Brann Galla-kassetten vi kjenner så alt for godt. Og apropos oppgulp er det artig når folk spyr inne på bussen. Med andre ord: Vi var på vei til en Brann-kamp"

... "55 busser kjørte organisert fra Bergen til Oslo denne helgen. En liten økning fra det vi har vært vant med fra tidligere i år. Vår buss med 40 utvalgte BST-medlemmer kjørte til Ami's hotell som kun ligger et lite tomatkast fra Blitz-huset. En ting som slo meg, var at selv om vi visstnok var på vestsiden av byen, var det grusomt stygt her. Lurer på hvordan det ser ut i slumstrøkene på østsiden."

... "Noen av oss dro i 20.45-tiden ned til Royal Kristiania Hotel med det mål å kuppe cupfinaleshowet (for et ordspill!) til Dan Krølle Akerø. Men det viste seg at vi måtte ha valgt generalprøve fremfor vorspiel hvis vi skulle få vært med. Lite aktuelt ettersom eneste grunnen til å være med, var at vi hadde fått gratis billetter til Ove Thue-showet i Spectrum. Noe vi i ettertid angrer på at vi ikke var på. For i stedet ble vi kastet ut i Oslos ugjestmilde natteliv. For ettersom de fleste Brannsupporterne var i Spectrum, så det ut

Og apropos oppgulp er det artig når folk spyr inne på bussen. Med andre ord: Vi var på vei til en Brann-kamp.

til at Oslo var blitt en filial av Trondheim. Vi frøs oss nesten i hjel og følte oss som piken med fyrstikkene der vi gikk rundt og så på alle trønderne som sikkert hadde det både varmt og festlig innendørs. Dørvaktene var tydeligvis lite interesserte i å slippe inn Brann-supportere på steder som allerede var overfylt av trønderere."

Øyvind Andersen var redaktør i The Red Army og er nok glad han ikke var sammen med Alex under hele helgen: "Etter et billettkjør uten sidestykke da [finale-billettene] skulle fordeles, var vi endelig klar for avreise fredag kveld. Tross alt er det vel grunn til å tro at de fleste av de som virkelig

ville til cupfinalen, også på en eller annen måte fikk seg billett til tross for alle problemene rundt nettopp dette.... I Trondheim hadde bartisene blitt avspist med 400 billetter, mens sponsorer hadde tatt resten. Hehe... Dette kunne bli riktig gøy..."

... "For oss i BST-styret bar det rett til Karl Johan hvor vi hadde vår salgsbod ved undergrunnsstasjonen "Nationaltheateret". Kaldt var det om morgenen, men vi skulle raskt bli varme i trøyene utover dagen, for i 10.30-tiden tok salget helt av og vi noterte denne lørdagen en omsetning på ca. 400 000 kroner i utstyr, slå den folkens! Har vel aldri i mitt liv opplevd maken til mengder av Brann-supportere, og dette er i hvert fall på norsk jord det nærmeste jeg noen gang vil komme opp mot den opplevelsen det var å være på en engelsk cupfinale på Wembley med 80 000 tilskuere, skjønt der er fremdeles et stykke frem til det."

... "Dermed var klokken blitt nærmere halv tolv, og ferden gikk raskt til Oslo Spektrum, hvor det svære showet skulle være. Det hadde pågått et par timer før vi kom, og er det noe jeg aldri kommer til å glemme, så er det synet som møtte meg da vi kom til trappen ned til det svære gulvarealet og kunne se utover. Og et sånt folkehav i rødt og hvitt har jeg aldri opplevd maken til i Brann-sammenheng på denne måten. En utrolig fest, og desidert den største og mest utrolige sammenkomst for Brann-supportere noen gang! Hansa-øl serverte de også, og glad skal de være for at de gjorde det i plastkrus, for resten. Rundtom i salen var stemningen helt enorm overalt. Dette var alle store dager i året på en gang, de 3-4000 som var der virket som det tredoble, og det var umulig å ikke la seg rive med av det fantastiske livet vi opplevde. Mange hadde naturlig nok fått for mye innabords, og dem kunne du finne i alle krinkler og kroker, hvor de satt og prøvde å komme ut av sitt koma igjen. Når det gjelder det Ove Thue presterte her,

er det bare å ta av seg hatten for mannen. Man kan si mye om denne mannen, hva angår dobbeltmoraliske greier, Fyllingen-sympati, etc, men ingen kan bestride at han er en entertainer av rang, og noe sånt som dette her er det bare han som kan stelle i stand, det er det bare å innse."

... "VG-svingen ble raskt fylt opp av tusenvis av feststemte bergensere, og stemningen var upåklagelig på ståtribunen, og det var også tydelig at de som satt over oss absolutt ga

Brølene kom fra Brann-svingen, trøkket kom fra Brann-svingen – det svingte i Brann-svingen på Ullevaal..

sitt bidrag til det trøkket vi spesielt fikk til på "Byen é Bergen...". Det morsomme i ettertid er jo at vi også på TV kunne høre stemningen vår utrolig godt. Den utrolig tafatte RBK-svingen hørte man bare sporadisk på TV (fra vår sving hørte vi dem vel bare når de scoret), og da hørte man også hvor få det egentlig var som sang, mens trøkket også var enormt, selv på TV fra Brann-svingen. Seieren på tribunen var vi aldri i tvil om å sikre oss selvsagt, men så totalt uten motstand på en cupfinale, det hadde vi selv ikke trodd om trønderere!"

Også avisene viste cupfinalen en viss interesse, og TRA brakte videre faksimiler og sitater fra finalen "Brann, Brann, Braaaaaaannn! Bergenserne vant lett kampen på tribunen.

Høyt volum, god samkjøring både under nasjonalsang og egne supportersanger. Brølene kom fra Brann-svingen, trøkket kom fra Brann-svingen – det svingte i Brann-svingen på Ullevaal. Minus for dårlig reaksjonsmåte da dommeren satte seg sjøl i trøbbel. Da ble forskjellige gjenstander kastet ned på banen fra Branntribunen. Slik oppførsel bør fotballsupportere droppe. Takk for nå. Vi sees igjen neste helg!" (Dagbladet)

"Dommeren til Fet og Skatval ble ingen helt i Ullevaal-gryta. Alle pep, men ingen så godt som bergenserne. De pep til og med på Mini" (Adresseavisen)

"Da Frank Strandli forsøkte å smadre tverrligeren i kampens første fase, var det like før VG-svingen ble smadret også". (Adresseavisen)

"Det var neppe så kaldt ar RBK-fansen hadde frosset fast, sjøl om det virket slik. Dårlig jobbet under nasjonalsangen. Hvor var klubbsangene? Hvor var trønder-trøkket? De virket slitne nå, trønderne. Litt matleie." (Dagbladet)

"Byen e Bergen og laget e Brann var helgens slager. Vi var på nippet til å synge med selv. Vi trodde i et svakt øyeblikk at det var slik det skulle være " (Adresseavisen)

"Det var Branns supportrar som vann matchen på läktaren. De hördes best och det rödvita havet gjorde sig bäst i den sol som verkade vara lånad från Lillehammer. Inte ens ett baklängesmål fick folket från Bergen att misströsta. De insåg sin uppgift, de gjorde sin plikt. Det gällade att få fart på de tröttkörda spelarna i sitt favorittlag. Och kanske var det fansen som gav Per Ove Ludvigsen kraft att bryta sig in i straffområdet och där ordna till den straff som betydde 1-1" (Göteborgsposten)

Billettskandale i år igjen

Billettskandalene er like årvisse som cupfinalen. Spesielt ille er det når de store klubbene kommer til finalen. Hvert år virker det som om problemet blir litt større. Det er alltid noen andre som åpenbart fortjener din billett mer enn deg.

Det er liten tvil om at fordelingen av billetter fra NFF er en skam og skandale. 40 prosent av billettene til de deltagende klubbene er selvsagt alt for lite når det er attraktive lag som møtes. Samtidig er det fort gjort å glemme at det kunne blitt Stabæk–Lyn i cupfinalen. I så fall ville de

11 000 billettene vært mer enn nok og langt overgått snittet til de to klubbene. Hva hadde skjedd om det var de to som møttes og de hver måtte selge 8000 billetter? Halvfulle tribuner hadde vi neppe sett, men markedet for svartebørsbilletter hadde neppe vært like blomstrende som

det er nå.

Klubbenes ansvar

NFFs billettfordeling er først og fremst klubbenes ansvar. Sist for to år siden var det et forslag på forbundstinget om å endre fordelingen slik at 60 prosent gikk

til de deltakende klubbene fremfor 40 prosent nå. Av eliteklubbene var det bare Rosenborg som gikk mot forslaget, men til gjengjeld ble det bare støttet av Vålerengen og Stabæk. Brann forholdt seg i ro men stemte selvsagt for forslaget. Brann kunne og burde gjort mer for at klubbene skulle få flere billetter, men valgte å ikke gjøre det. Da blir det temmelig hyklersk å sutre over NFF i ettertid.

Hvor havner billettene?

Billettfordelingen fra NFF har vært tema i lengre tid. Ikke bare for at det går få billetter til de deltakende klubbene, men også på grunn av hvor de øvrige billettene går. En kjapp oppsummering er på sin plass:
SK Brann: 6745
Lyn: 4255
Telefonsalg: 2000
Sesonghefter: 1422
Klubbene/Serieforeningene/Kretsene : 3250
Frikort/forkjøpsrett : 1700
Norsk Fotballs Venner: 250
Norsk Supporterallianse: 400
NFFs samarbeidspartnere: 2550
Pressetribune: 500
UBC: 2200

Hvem er alle disse som får tilgang til billettene vi skulle hatt?
Sesonghefter: NFF selger hvert år sesonghefter til Ullevaal. Disse gjelder på alle NFFs arrangementer, altså landskamper og cupfinaler. NFF har tidligere blitt kritisert for å inkludere cupfinalen for herrer i dette siden det er sånn rift om disse billettene. Samtidig er cupfinalebilletten sannsynligvis en viktig grunn til at disse 1422 kjøper sesongkort. NFF er også avhengig av inntekter.

Klubbene/serieforeningene/kretsene: Dette er nettopp det som står. Klubbene og kretsene som er organisert i NFF får tilgang til et antall billetter. Disse fordeles ved loddtrekning etter søknad fra den enkelte krets og klubb. Det er grunn til å tro at mange av disse billettene i år er havnet i Bergensregionen. Tanken bak denne kvoten er at cupfinalen skal være "hele fotball-Norges festdag", der sliterne i klubber og kretser skal kunne feire avslutningen av sesongen sammen med mange andre fotballvenner. Det er ingen tvil om at mange av disse billettene havner på svartebørsen.

Frikort/Forkjøpsrett: Dommerne og enkelte andre har frikort og/eller forkjøpsrett til alle kamper i Norge. Det inkluderer også cupfinalen. De ansatte i NFF har formodentlig også forkjøpsrett på denne kvoten, og både kongen og statsministeren har formodentlig sine fribilletter fra denne kvoten. NFF har også pleid å ha noen seminarer for trenere, ledere, etc i cupfinalehelgen hvor billett inngår. Også

dette går fra denne kvoten.

Norsk Fotballs venner: Dette er en organisasjon med Tom A. Schancke i spissen. Den ble opprettet for å støtte Norsk fotball økonomisk, og har forpliktet seg til å overføre en viss sum til barnefotballen hvert år. Organisasjonen er temmelig kontroversiell – i hvert fall i supporterkretser i og med sitt fokus på "fotballfestivalen" under Norway Cup der de i mange år har satset tungt på å få unge gutter og jenter til å holde med engelske lag. Organisasjonens medlemmer er for øvrig stort sett bedrifter – som også er de som får brorparten av billettene.

Norsk Supporterallianse: En paraplyorganisasjon for de aller fleste supporterklubbene i Norge. Billettene NSA får deles likt mellom de to deltakende lagenes supporterklubber, som forplikter seg til å selge billettene videre til pålydende pris og uten at de er bundet opp til turer, "supporterpakker", eller lignende. 200 av disse billettene er fordelt til Bastionen, 100 til ARG og 100 til BBB Øst. Siden Bataljonen ikke er medlem i NSA, fikk de ingen av disse billettene.

NFFs samarbeidspartnere: Dette er kort sagt sponsorene til NFF, Bama, Postbanken, etc, etc.
Pressetribune: Billettene pressen får. Cupfinalen er omfattet av stor interesse, og det er stor fight om disse billettene. Det er nok likevel en del som ikke akkurat er på jobb på pressetribunen.

UBC: Ullevaal Business Class. Denne kvoten er delt i to. Den ene er de som har kjøpt losjer på Ullevaal for hele sesongen og betaler skammelig mye penger for det. Den andre gruppen er de som har deltatt på svindyre kurs og seminarer i regi av UBC i løpet av året der cupfinalebillett har vært en del av arrangementet.

Branns rolle

– Det er ingen tvil om at Brann har forlovet seg i år, sier en kilde i Bataljonen til den 12. mann. Det har vedkommende sannsynligvis helt rett i. Brann har brukt cupfinalebillett som et sentralt salgsgument overfor potensielle partoutkortinnhavere og sponsorer. Nøyaktig hvordan Brann har fordelt sine billetter er i skrivende stund et mysterium for de fleste. Rett før deadline fikk den 12. mann et slags svar. Svaret sier imidlertid ingenting om hvor mange partoutkort sponsorene har. Derfor blir det en del spekulasjoner. Det vi vet er følgende:

Bataljonen: 200 billetter

Gaia: 400 billetter

Videre kan vi gjøre beregninger på de øvrige billettene ut fra hva Brann har uttalt tidligere om hvem som får forkjøpsrett og hvordan tidligere praksis har vært.

Ansatte, spillere, etc: 800 billetter (Tall fra Brann)

Medlemmer i klubben: 750 (Tall fra

Mange av disse stakkarane har gjort den store feilen å Brann, har ikke partoutkort eller er sponsorer. Da hjelper

Brann)

Partoutkortinnhavere: Ca. 2000 billetter

(anslag ut fra offentliggjorte tall om salg av partoutkort og anslag rundt hvor mange sponsorpartoutkort som finnes)

Øvrige samarbeidspartnere: Ca. 2500 billetter (Enkel matematikk).

Branns sponsorer stikker altså av med nesten femten ganger så mye billetter som de organiserte supporterne. De ansatte får faktisk fire ganger så mye. I følge Bataljonen var det enighet om at Bataljonen skulle få tildelt minst 700 billetter ut over de som har sesongkort, men pipen fikk en annen lyd da det ble alvor. Det er ikke første gang Brann gir blaffen i forpliktelsene overfor supporterne. Da Brann sist var i cupfinalen – i 1999 – var Brann og BST enige om en prinsipiell fordeling av cupfinalebilletter. Denne fordelingen ville gitt BSTs medlemmer tilgang til rundt 1500 billetter. I virkeligheten ble det snaut halvparten. Fordelingen den gang gikk ut på at man skulle behandle de tre viktigste gruppene for Brann likt. Dette var organiserte supportere i BST, medlemmer i klubben og partoutkortinnhavere. Tanken var at hver gruppe skulle få tildelt prosentvis samme mengde billetter ut fra sitt antall. På den tiden var det ca. 3000 medlemmer i BST, 4000 partoutkortinnhavere og 1000 medlemmer i

bare være medlem av BBB. De er ikke medlem i det ikke å være trofaste supportere.

(Arkivfoto: Tom Engelbrecht)

klubben. Ca. 4000 billetter skulle fordeles, noe som skulle gitt billetter til omtrent 50 prosent av hver gruppe, altså 1500 til BST, 2000 til partoutkortinnhaverne og 500 til medlemmene i klubben. Slik ble det altså ikke den gangen. Etter mitt syn er det en redelig og grei måte å fordele billettene på.

Hva har Brann gjort i år?

Fordelingsnøkkelen sier noe om hvor stor vekt man legger på de forskjellige gruppene:
Medlemmer i klubben: 100 prosent får billett. Partoutkortinnhavere: Ca. 70 prosent får billett. Medlemmer i Bataljonen: 12 prosent får billett
Hvis vi i tillegg tar med at alle sponsorer får en billett pr. partoutkort de har i tillegg til en del av en ekstrakvote og øvrige spesialavtaler på til sammen 800 billetter, får vi et klart og tydelig bilde av hvem som er viktige for Brann. Sist gang Vålerengen var i cupfinalen, ble 4400 billetter tildelt medlemmene i Klanen og klubben. Lyns supporterklubb – Bastionen får tildelt rundt 2.500 billetter i år - nok til at de fleste medlemmene har fått tilbud om to billetter. Med unntak av Rosenborg, Brann og Vålerengen har alle supporterklubber de siste ti årene fått tildelt en billettkvote fra sin klubb og etter hvert NSA som har sikret alle som var

medlem før semifinalen billett. Dette setter Brann i en skammelig posisjon i norsk fotball.

Når krybben er tom...

Når det ble veldig lite billetter til Bataljonen, ble det også en selvsagt krangel om hvordan disse få billettene fordeles. Noen vil nok innvende at Bataljonen har fått mer enn 200 billetter som listet her, men disse er forbeholdt partoutkortinnhavere på Store Stå og ikke tildelt på grunnlag av medlemskap i Bataljonen. Hva har så Bataljonen gjort med sine billetter. Jo, styret har bestemt følgende kriterier:

- Partoutkortinnhavere som kjøpte partoutkort etter fristen for cupfinalegaranti.*
- De som betalte medlemskap i BBB både i fjor og i år.*
- Nye medlemmer i år etter når de betalte sitt medlemskap.*

Etter mitt syn har både prosessene rundt dette og beslutningen om tildeling vært helt feil. Fordeling av cupfinalebilletter er en så viktig sak for mange at dette burde vært tema på et eget medlemsmøte der medlemmene selv utformer kriteriene. Så vidt meg bekjent er ikke dette gjort denne gangen. Det bør BBB-styret gjøre noe med frem til neste år.

Når det gjelder selve fordelingen er det flere forhold som burde vært ivaretatt her.

• **Lojalitet**

BBB-styret har hatt full anledning til å iva-reta ansiennitet fra BST. Slik det er nå, er en som fikk medlemskap i BBB og partoutkort på Store Stå i bursdagspresang i april sikret billett, mens en som har vært organisert supporter siden 1993 og ikke har partoutkort på Stadion (kanskje fordi hun bor en annen plass i landet, hva vet jeg?), små sjanser til billett

• **Engasjement**

I tidligere tider ble det lagt vekt på at de mest engasjerte skulle være sikret billett – de som bruker annenhver helg gjennom sesongen på å reise på bortekamp, de som stiller opp i andre runde i cupen eller på kvartfinalen for den saks skyld. De som alltid er der. I år vektlegges ikke de i det hele tatt. Rett nok har Bataljonen gitt et tilbud til de som bidrar ekstra mye gjennom TIFO-arbeid eller annet arbeid for Bataljonen. De har fått det strålende tilbudet å få del i noen av Gaias billetter. Flott! Den eneste haken er at de må kjøpe en reise- og overnatningspakke til 1300 kroner pluss kampbillett. Er det en måte å behandle de som står på gjennom hele sesongen på?

Jeg er fullt klar over at Bataljonen har hatt en fryktelig vanskelig oppgave i og med at de nesten ikke har fått tildelt billetter i det hele tatt. Nettopp derfor er det så viktig å vektlegge de riktige faktorene god tid i forveien.

Brann har satt ny norsk rekord når det gjelder å avspise de organiserte supporterne med få billetter. Gjennom det har de satt styret i Bataljonen i en vanskelig situasjon, men den kunne og burde likevel vært håndtert annerledes. En ting skal i hvert fall Bataljonen ha: I likhet med NFF og i motsetning til Brann har de vært ærlige med tanke på hvordan billettene er fordelt.

Ågerkarler

Skandalene rundt billettfordelingen tar visst aldri slutt. Den andre uken i oktober sendte Brann ut brev til de som mottar billetter gjennom deres fordeling. Her går det frem at billettprisen plutselig er steget med 50 kroner stykket etter at Brann fikk billettene. Hvis Brann gjennomfører denne praksisen med alle billettene – også de som kommer sponsorene til gode, sitter Brann igjen med en pen netto på rundt 300 000 kroner bare for å fordele billettene videre. Er det "bare" de som ikke er sponsorer som må betale gebyret sitter Brann likevel igjen med over 200 000 kroner. Jeg synes det er en skam at Brann bruker også denne anledningen til å flå folk for penger. Det er ikke urimelig å ta noen få kroner for alt ekstraarbeidet, porto, etc, men 20 kroner pr. billett er en fornuftig sum. Til sammenligning tok Rosenborg 15 kroner i gebyr sist de var i cupfinalen. En av våre venner spurte Brann om dette, og fikk svar: "Du behøver imidlertid ikke innløse din billett hvis du synes dette er for mye. Det er nok av folk som gladelig betaler et ekspedisjonsgebyr." For meg sier det alt om Branns holdning til fair play overfor sine egne supportere

Per Arne Flatberg

Svartebørshandel

I og med at antall billetter til supporterne er så lavt, er det mange som har kjøpt billetter på svartebørsen til ågerpriser. Både NFF og supporterklubbene ønsker sterkt å få satt en stopper for dette salget. Alle billetter som er solgt, kan spores til mottakeren – enten gjennom at det faktisk er påtrykt hvem som har fått billettene eller gjennom andre systemer (Norsk Toppfotball fordeler for eksempel billettene til klubbene i eliteserien og førstedivisjon og vet hvem som har fått hvilke). I den forbindelse er det flott hvis du som har kjøpt billett på svartebørsen, kan overlate resten av billetten til Bataljonen etter cupfinalen. Dette vil bli brukt for å spore opp hvor billetten kom fra, slik at disse ikke får tildelt billetter i fremtiden. Samtidig er det glimrende dokumentasjon når NSA i fremtiden vil jobbe videre med å endre fordelingsnøkkelen for billetter.

Endeleg får Erlend spela cup-finale

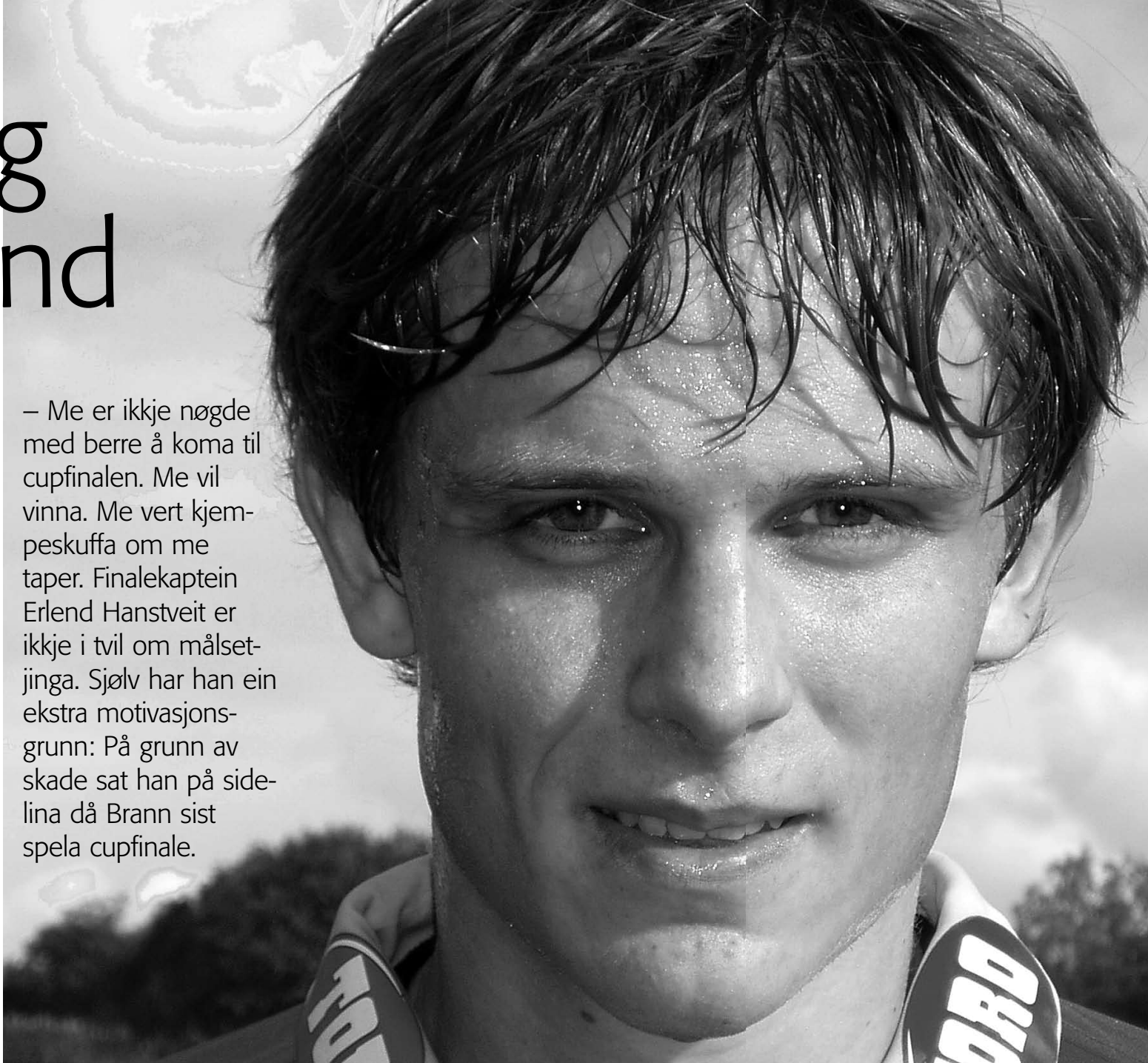
– Det var trist å sjå at me tapte. På ein måte er det endå verre når ein ikkje sjølv kan vera utpå og bidra, meiner han.

Cupfinalestemninga fekk han smaka litt på. Men alt var nytt for 18-åringen i 1999, så cupfinaleopplevinga vert endå større denne gongen, trur han. – Me har blitt slått ut av cupen dei fire siste åra. Det er ikkje noko særleg å sjå cupfinalen på TV, seier han og gler seg stort til å delta denne gongen. – Cupen har ein heilt spesiell posisjon og har overlevd det meste. Sesongen er ferdig, det er årets største kamp – bortsett frå om me skulle vinna serien. Supporterane er med og lagar ein heilt spesiell stemning, utdjupar Erlend.

– Men de har viktige seriekampar att før cupfinalen. Kan cupfinalefokus øydeleggja for desse kampane?
Erlend ser poenget, men held fast på at cupfinalen vil vera med å motivera ekstra i dei gjenståande seriekampane. – Gode kampar vil vera ein nyttig ballast å ha med til Ullevål.

Fokus på arbeidsoppgåver

Visekapteinen må vera sjef i cupfinalen sidan Cato (Guntveit) er suspendert pga gule kort. Erlend synest det er synd at kapteinen ikkje får spela denne kampen, men i følge Cato har dei avtala at dei saman skal løfta pokalen når det heile er over. Erlend vil ikkje tenkja så mykje på dette på førehand. – Folk snakkar mykje om kor stort det vert å løfta pokalen, men eg vil først og fremst fokusera på arbeids-

– Me er ikkje nøgde med berre å koma til cupfinalen. Me vil vinna. Me vert kjempeskuffa om me taper. Finalekaptein Erlend Hanstveit er ikkje i tvil om målsetjinga. Sjølv har han ein ekstra motivasjonsgrunn: På grunn av skade sat han på sidelina då Brann sist spela cupfinale.

oppgåvene på banen.

– Korleis tenkjer du om kapteinsrolla i denne kampen?

– Me har så god spelargruppe i Brann no at kapteinsrolla ikkje er spesielt viktig. Særleg ikkje i denne kampen. Alle spelarane er så fullstendig ”slått på”, gira og til stades. I ein vanleg seriekamp kan det derimot vera behov for å gira folk opp, seier Erlend og legg til at i cupfinalen vil det heller kanskje vera nokon som treng girast ned og minnast om at det er berre ein vanleg fotballkamp.

Me kjem inn på korleis kapteinsrolla vert meir utfordrande når eit lag er i motgang, og Erlend tenkjer tilbake til hausten for to år sidan då Brann slåss mot nedrykk. – Joachim Walltin gjorde ein flott kapteinsjobb då. Same korleis det gjekk, stod han i spissen og ofra alt for laget. I ein slik situasjon kunne det vore freis-

tande å trekkja seg unna og tenkja på seg sjølv, men det gjorde ikkje Joachim, rosar Erlend.

Ung veteran

Sjølv er Erlend – med sine 23 år – vorte den spelaren i Branns førsteellevare som har vore lengst samanhengande i Brann. No er han i sin tredje epoke, delt inn etter trenarteam, og han har fått med seg opp- og nedturar desse åra. Sjølv har han utvikla seg mykje i denne perioden, og ynskjer ikkje å setja epokane opp mot kvarandre. – Under Harald Aabrekk og Kjell Tennfjord var eg heilt fersk og i ein læringsfase. Då Teitur kom, var eg meir etablert. Både seriesølv i 2000 og kvalifiseringssigeren mot Sandefjord er minne eg aldri vil gløyma. Ikkje minst var kampen mot nedrykk svært lærerik. Eg lærte kor viktig det er at spelarane står saman, brukar kvarandre

og er ærlege mot kvarandre. Dette gjev laget eit løft. Når ein kjem gjennom ein slik periode saman, går ein styrkt ut, påpeikar Erlend og meiner dette er litt av forklaringa på Tromsø sin gode sesong.

– Men det tok litt tid før Brann fekk slik utteljing etter nedrykksstriden. Våren 2003 hadde ikkje gode resultat?

– Nei, men det var riktige og gode ting som skjedde i klubben på den tida, sjølv om det tok litt tid før resultatata kom. Det var svært viktig at spelarar og trenarar fekk ro til å arbeida seg gjennom den perioden, og all honnør til dei som gav oss ro, påpeikar Erlend.

– Korleis er det å vera Brann-spelar i dag?

– Det er spennande. Me har ei god stemning i troppen og bra folk. Eg ser ikkje begrensingar i den spelargruppa me har i dag.

Samansveisa gjeng

– På medlemsmøtet i BBB nyleg vart Cato spurt om de kanskje er for snille. Kva trur du?

– Kva er det å vera for snill? Me trivst godt i lag og har det bra saman, noko som er svært viktig. Samstundes er det slett ikkje slik at me ”kosar oss i hel”. Me skjerpar kvarandre og har hard konkurranse i gruppa, fortel Erlend. Han meiner at det er slett ikkje tilfeldig at avisene slit med å finna sutring frå spelarane. – Me er ein samansveisa gjeng, slår han fast.

Men trass i mange lovord, meiner Erlend at det framleis er mykje å læra. Då tenkjer han særleg på lagbygging, at Brann-laget må verta meir samspelt med fleire relativt nye spelarar i troppen.

For nokre år sidan vart Erlend Hanstveit stadig nemnt i samband med storklubbar som ville ha tak i fotballtalentet frå Osterøy.

– Du har også vore kritisk til å bli Bosman-spelar?

– I perioden med dei store overgangssummane sa eg nei til tilbod frå utlandet. Sportsleg sett vurderte eg Brann som best for meg, og på den tida var det ikkje aktuelt å flytta til utlandet. Om eg seinare skulle få sjansen, vil eg gjerne prøva å spela utanlands. Pr. i dag er det heilt uaktuelt å gå utan at Brann får pengar for meg.

– Mons skrytte av deg i sommar fordi du trass i skade stod på og spela heile våren – ofte med smerter. Er du spesielt tøff til å tåla smerter?

– Dette gjer spelarar heile tida, påpeikar Erlend og blir ikkje med på noko sjølvskryt. Han innrømmer at han sleit med ein lårskafe heile våren etter ein smell i opningskampen på Lerkendal. – Under kampane er me så gira at me ikkje kjenner så godt etter, men etter kampane merkast det godt. Men når skadesituasjonen var slik i klubben, hadde me ikkje andre val.

Han meiner det er eit poeng å snakka minst mogeleg om slike småskadar, slik at motstandarane ikkje får noko gratis. Men han vedgår det er frustrerande å spela kamp etter kamp der ein ikkje får teke ut sitt beste. Elles trøystar han Brann-fansen med at låret er ganske bra no. **– Korleis vurderer du Brann sitt arbeid for å utvikla unge, lokale spelarar?** – Etter at juniorlaget vann NM for to år sidan, var det somme som sa at ein kunne flytta heile laget opp og bruka det som stamme i A-laget. Slikt går ikkje. Overgangen frå juniorfotball eller 2. divisjon til Tippeligaen er stor, mykje større enn mange forestillar seg. Det er heller ingen automatikk at dei som spelar på

aldersbestemte landslag, også får spela på A-landslaget. Dersom Brann skal vera eit topplag som slåss om medaljer, så er det umogeleg å ha berre lokale spelarar. I dag har me fire lokale spelarar i startelleveren. Det er slett ikkje gale, meiner Erlend og lurar på om Sogndal har så pass. Han slår fast at med målsetjinga om å vera eit topplag, vil det aldri verta elleve bergen-sarar frå start på Brann.

Erlend trur likevel at det kan alltid gjerast meir for å hjelpa unge spelarar til å ta det store steget opp til tippeliganivå. Men han meiner at det først og fremst er opp til spelarane sjølve om dei vil arbeida hardt nok og er tålmodige. Han synest det vert jobba bra i Brann med utvikling av dei unge spelarane og har tillit til dei som har ansvaret for dette. Sjølv har han også gjennomført Fotballgymnaset og meiner dette samarbeidet mellom Brann og Danielsen Skoler er vorte endå betre utvikla.

Elles har Erlend eit lite spark til dei som berre vurderer talentarbeid ut frå kor mange tippeligaspelarar som vert resultatet og omtalar resten som mislukka. – Det er også eit godt resultat at somme vert fotballspelarar i andre divisjon. Dei som spelar på dette nivået, tener nok pengar på fotballen til å dekkja studielånet. Då kan ein ikkje omtala det som mislukka talentutvikling. Difor er det ein viktig målestokk å sjå kvar det vert av alle spelarane, ikkje berre telja tippeligaspelarar, slår han fast.

– Har du lagt eigne utdanningsplanar?

– No studerer eg historie på universitetet. Tidlegare har eg gjort unna førebauande prøver. Eg veit ikkje kva eg skal verta når fotballkarrieren er over. Eg har vel om lag ti år på meg, og historie har eg valt fordi det interesserer meg, fortel Erlend som sjølv synest studiar og fotball er ein fin kombinasjon. Han påpeikar likevel at dette ikkje passar like godt for alle fotballspelarar.

– Du har ofte blitt framstilt som ein alternativ type, som ikkje heilt passar inn i standardbiletet av fotballspelarar. Er du det framleis?

Erlend Hanstveit dreg på det. Han innrømmer at han kanskje ikkje er ein heilt A4-fotballspelar, men vil ikkje overdriva dette. – Spelargruppa har langt meir å by på enn mange trur. Det finst mykje innanfor desse veggene, seier han og peikar i retning av garderoben.

Sjølv er han i alle fall overtydd målmann enno og gler seg over at intervjuet vert skrive på nynorsk.

Åshild Samnøy

BRANN- SANGEN

(mel: "Vi har det så tidig")

**Det var ungdommens blod,
det var vilje og mot,
der som rovfugl jog op mot det blå,
da for første gang vi
med vår fotball og ski
mente tusinde seire å få.**

**Men når ungdom og drøm
kjemper mot lunets strøm,
er lett krefter og evner for svak.
Dog hver gang det slog klikk,
livets lærdom vi fikk,
for hver seir stod der nederlag bak.**

**Og vi skuffet vår by
først en gang, så på ny,
Mens den hvisket høimodig sitt glem.
Men til gjengjeld så fløi
jublens bølger så høi
da vi femten år gammel vant frem.**

**Selv om idrett er lek,
må nok Alvorets steg
være det som skal prege vårt mål.
For ideen er dyp,
gjøre mannfolk av kryp,
trene tanker og kroppe til stål.**

**Dog husk på det i kveld,
midt i minnernes veld,
tradisjonen forplikter i dag:
At så vidt som vi kan,
gir vi hjerte, forstand
for vår klubb og dermed for vårt flagg.
(Christen K. Gran)**

**d12m-redaksjonen takker Brann-supporter Olav Kyrre Ludvigsen
for å ha sendt oss denne sangen, som er fra rundt 1920,
"en tid menn var menn, og damer var hjemme på kjøkkenet...".
Indirekte takker vi også Matti Goksøyr ved Norges Idrettshøgskole som ga ham teksten.**

– Vi skal fargeleggja Oslo!

– La oss farga Oslo raud og kvit i cupfinalehelga, håpar Mons Ivar Mjelde og ser fram til denne bonushelga for alt Brann-folket

– Eg er stolt over laget. Når nokon har avskrive oss, har vi klart å mobilisera og

koma tilbake.
den 12. mann får ei førebels sesongopp-

summering frå hovudtrenar Mons Ivar Mjelde tre rundar før serieslutt. Brann ligg på den viktige fjerdeplassen, har kontakt med medaljeplass og er klar for cupfinalen. – I forhold til i fjor, der vi ikkje var nær same posisjonen, har vi teke nokre steg vidare, slår han fast.

– Som trenar og tidlegare spelar varmar det særleg at me to år på rad har brote barrierar og teke full pott på banar der me tidlegare har slite, borte mot Odd og Tromsø. Dessutan har me spela jamt med Rosenborg og Vålerenga, som no leiar Tippeligaen. Berre små marginar hindra fleire poeng i desse kampane. Alt dette tyder på at me er på rett veg og har teke nokre steg vidare. Framleis er me likevel ikkje heilt der me vil vera, men me jobbar hardt, understrekar Mjelde.

– Eg er heldig som får jobba med denne gruppa. Spelargruppa er villig til å setja seg høge mål og jobba hardt for å nå dei, skryt hovudtrenaren.

Mons Ivar Mjelde er allereie i gang med å tenkja på vinteropplegget og er innstilt på mykje trening til vinteren. Han synest det er bra at fjerdeplass i serien gjev Royal League-plass og dermed fungerer som ei gulrot. – Det er positivt på sikt å få slike motstandarar i ein periode som elles er dødtid i norsk fotball, meiner han, samtidsom han vil gje vintertreninga prioritet.

Samhandlingsfokus og tydelegare spelestil er nokre av dei områda der Mjelde ser klart forbettringspotensiale. Fleire ferske spelarar i troppen aktualiserer dette. Han meiner også at det er endå meir å gå på når det gjeld fysisk framgang.

Cupfinaleguide

Fredag 6. november

Sir Winston Pub på Karl Johan vil bli benyttet som et av tilholdsstedene til Brannsupporterne.
Fredag kveld vil Fred Ove Reksten spille her.

Lørdag 6. november

Kl. 0800 – Brann møtes på Tostrupkjelleren. Diverse artister og underholdning vil finne sted fortløpende utover formiddagen.

Kl. 1200 – En times tog rundt i Oslos gater med bukorps.

Også i dag vil Sir Winston bli brukt som tilholdssted.

Kl. 1800 – Dørene åpnes til Oslo Spektrum for årets Cupfinaleshow.

Kl. 2000 – Festen begynner
Artister: den 12. mann

Ove Thue m/gjester

Dagfinn Lyngbø

Spetakkel

Fred Ove Reksten

Det vil dessuten bli gjensyn med gamle

Brannhelter, samt flotte overraskelser i form av spennende gjesteartister.

Konferansiér: Remi André Taule

Billettpris: 250 kr.

Aldersgrense: 18 år

Søndag 7. november

Tostrupkjelleren åpner tidlig for Brannsupporterne.

Kl. 1100 – Avgang for Branntoget fra Stortinget til Ullevaal.

Kl. 1300 – Kampstart Ullevaal Stadion.

En ærlig kar

Vi tok en tur på Akvariet og pratet hyggelig med Brann-spilleren \$%#!

– Hvorfor havnet du i Brann?

– En kompis av meg fortalte litt om stjernestatusen man får som Brann-spiller i Bergen. Man blir lett konge på by'n, og det er en smal sak å få seg litt sengehygge ... hehe.... Dessuten syntes jeg det han fortalte om Metro og Exodus hørt spennende ut.

– Hva syns du om Branns innsats så langt i sesongen?

– Vet ikke helt, jeg... Hvordan ligger vi egentlig an?

– Dere ligger på 4. plass...

– Åja... Jeg bryr meg egentlig ikke så mye om hvor vi ligger på tabellen. Det hadde jo selvsagt vært et bra sjekketriks å kunne si at jeg er seriemester... blir jo konge på by'n da..., men det viktigste er i grunnen at jeg gjør det bra, scorer mål og får komme på forsiden i BA. Ja, og så er det jo moro å få rosende omtale i spillerbørsen og sånn. Forresten... glem det jeg sa! Det er pengene som betyr mest. Selvfølgelig er det jo det!

– Hva synes du om Branns supportere?

– Elendige! Gjengen på Store Stå består vel for det meste av fjortisjenter. Blir ikke mye lyd av slikt! Vil tro de fleste supportergjenger i Norge "pisser" på dere. Spesielt syns jeg støtten på bortebane er dårlig. Det er jo nesten ingen Brann-supportere på bortekampene. Nei, dere stinker, altså! Dere aner ikke hvor mye vi spillere flirer av dere! Og så bør dere forresten gjøre noe med den jævla skarringen. Var ikke klar over at dere snakket sånn før jeg flyttet hit. I grunn hater jeg bergensere. Og hvorfor har dere ikke laget en skikkelig sang om meg?

– Hva liker du å gjøre på fritiden?

– Du kan si at det blir en del playstation, ja! Og så er det jo fint å kunne kjøre rundt i cabrioleten når solen skinner på smykkene. Mange som glør da, du... Men aller best liker jeg å vise meg frem på by'n! Det er herlig med all oppmerksomheten. Ikke noe problem å få seg noe når du er godt betalt Brann-spiller og vifter med selvangivelsen på by'n, for å si det sånn...

– Hvordan lader du opp til kamp?

– Jeg pleier ikke å legge meg før i 6-tiden om søndagsmorgenen, så da blir det til at

jeg sover til 15-tiden. Da er det på tide å dra hjem og lage frokost. Der pleier kjæresten min å mikse til noe småsnacks som virker bra mot bakrus og fylleangst. Det blir jo selvsagt litt mye drikke når man går ut, så det kommer godt med. Så drar jeg rett til Stadion hvor jeg står en time foran speilet før de andre spillerne kommer.

– Kunne du tenkt deg å spille for andre klubber i Norge?

– Selvfølgelig! Ringer Rosenborg, går jeg på dagen! Seriegull, Mesterliga, bra lønn, pene rumper... det sier jo seg selv. Men det hadde jo vært gøy å spille for Vålenga og Klanen. Jeg digger Klanen! Det viktigste er å spille for en klubb som gir meg bra lønn og mye oppmerksomhet i media. Dessuten er det jo lettere å få seg noe, hvis man spiller for en klubb med mange supportere. Er man kjendis og har mye penger, kan man ha seg med hvem man vil.

– Hvordan er det med proffambisjonene?

– Skulle gjerne spilt i en liga med bedre spillerlønninger. Aller helst ville jeg spilt for Hertha Berlin. Det må være fantastisk å spille hjemmekampene sine på arenaen for den stolte 1936-olympiaden.

– Hva syns du om jentene i Bergen?

– Hehe... Vet ikke... De på Fincken er i hvert fall ikke noe særlig. Vet ærlig talt ikke om kvinnfolk er noe for meg.

– Er du samfunnsengasjert?

– Å jada! Er medlem både i Internasjonale

Nasjonalister, Nazist-Leninistene, Nasjonalister Uten Grenser og Gynekologer Uten Genser.

– Genser?

– Ja, jeg fikk en t-skjorte fra dem.

– Hva syns du om billettfordelingen til cupfinalen?

– En skandale! Hvorfor fikk vi spillere bare 20 billetter hver? Tjente jo bare 40 000 på de billettene jeg fikk. Det er jo ikke nok til brylkrem engang.

– Vi tenkte nå mest på at Bataljonen fikk 500 billetter...?

– Ja, det er en skam! Dere supportere har reist land og strand og sett kamper både hjemme og borte. Nå syns jeg dere bør være fornøyde og la noen andre få slippe til. Denne gangen er det svartebørshaiene sin tur, så jeg skjønner ikke hvorfor de ikke fikk alle billettene.

– Har du et livsmotto?

– Ja, det er "Arbeit macht frei". Aner ikke hva det betyr, men jeg syns det høres tøft ut. Se her! Har det tatoveret på overarmen. Stilig, ikke sant? På den andre armen har jeg "hvit makt" skrevet i tilfelle jeg skulle få spille for Rosenborg.

– Helt til slutt; hvordan ser du på morgendagens kamp mot Fredrikstad?

– Eh... er det dit vi skal ja? Nei, jeg tenker nå mest på cupfinalen. Viktig å ikke bli skadet eller avslørt i doping før den kampen. Jeg har nemlig ingen billetter igjen.

Alexander Osdal

Ungguttene takker veteranene

– Dette er utrolig hyggelige og omgjengelige karer som har tatt godt vare på oss unge. De har vært viktige for miljøet i Brann, så det er synd de forsvinner. Samtidig er de kan-skje litt mette.

Dette sier Brann-troppens to yngste, 19-åringene Erlend Storesund og Arve Walde, når de utfordres til å kommentere de tre veteranene som forlater Brann i høst: Egil Ulfstein (33) og Thomas Lund (33) som ikke får fornyet kontrakt og Roy Wassberg (34) som allerede har gått til Fyllingen. Vi inkluderer også den litt yngre Tommy Knarvik (25) som har vært leid ut til Bryne de siste månedene av kontraktperioden.

den 12. mann ber Erlend og Arve fortelle hva de først og fremst vil huske de fire for og hva de har lært av dem.

Egil Ulfstein (i Brann siden 1998)

– Egil vil vi først og fremst huske for kanon-skuddet som snudde kampen mot Løv-Ham i fjor. Brann 2 lå under 0–2, men vant 3–2, husker de. – Dette er et av de fineste skuddene jeg har sett på en fotballbane, legger Erlend til.

Begge vil også huske Egil som en stor skøyer med humøret på plass og alltid en vits på lur.

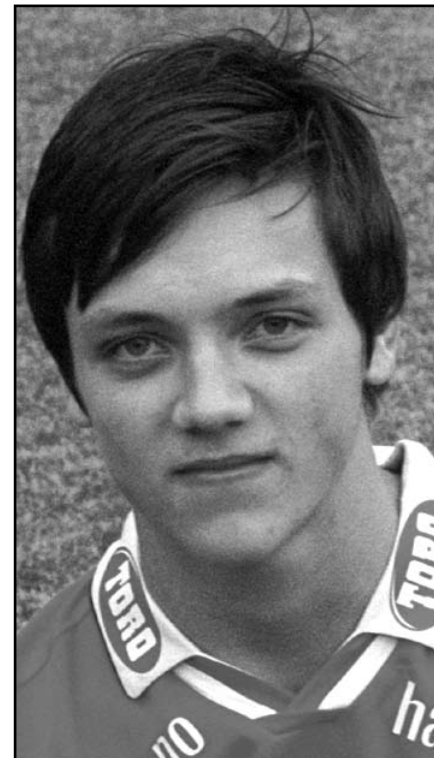
– Hva har dere særlig lært av Egil?

– Tålmodighet. Egil har vært utrolig tålmodig. Selv om han har vært ute av laget, er det ingen sutring. Han har derimot stått på og gitt jernet. Slik har han vært en foregangsperson for oss unge.

Thomas Lund (i Brann siden 2003)

– Thomas vil vi huske som en ærlig og fin type. På banen har han alltid et smil, og han er aldri i dårlig humør, forteller ungguttene. Ellers husker de godt da han og Kenneth Storvik etter felles avtale sluttet med snus, og de tror han holder fortsatt.

– Thomas er en dukk-opp-type. Han er ikke store karen, men har scoret mange viktige mål. Av ham har vi lært noe om posisjonering foran mål. De fremhever han også som et eksempel i måten han

har vist omsorg og tatt seg av andre spillere, for eksempel utlendingene.

Roy Wassberg (i Brann 1989-1993 og fra 1998)

– Han er bare helt sjef. Han har en helt spesiell ro på banen. Der behøver han sjelden takle, fordi han er så god til å lese spillet. Roy er dessuten gardero-bens konge. Han har utrolig vittige kommentarer, tar ordet, spøker og skaper god stemning, alt i alt en typisk lederskikkelse, summerer de opp og tror Raymond Kvisvik er den som først og fremst fyller miljøskapperoller etter Roy.

Begge skryter over hvordan Roy har oppmuntret dem, gitt råd og behandlet dem som unge kolleger. – Først og fremst har vi lært mye av hans ro med ballen. Han har også lært oss noe om å tørre, å gå videre selv om vi gjør noe dårlig. "Ikke tenk på det; det går bra," er en typisk Roy-kommentar.

Tommy Knarvik (i Brann siden 2000)

– Tommy er en utrolig ambisiøs spiller som krever mye både av andre og seg selv. Han er mer av en vil-vinne-type, og hans viktige mål i kvalifiseringskampen mot Sandefjord kommer vi til å huske, forteller de.

– Hva har dere lært av Tommy?

– Vi har lært hvor viktig det er med selvtillit. Det har han mye av, og det er en viktig egenskap i fotball. Dessuten har han vist oss hvor viktig det er å vært god på basisferdigheter. De berømmer også Tommy for alltid å være hyggelig mot de unge. – Han er ingen klyse, men snakket med oss, tok seg av oss og lot oss føle oss inkludert, påpeker de.

Arve og Erlend har også satt stor pris på hvordan de fire "veteranene" tok ansvar og gikk foran på Brann 2 da de selv var ferske i seniorfotballen.

Åshild Samnøy

Her var det en
annonse for
SparebankenVest
som var riktig så fin
med Brannspillere og
det hele. Men nå er
annonsen søkk
borte. Så vi får nøye
oss med en logo...